

Lawarath Social e-Journal

ISSN (ONLINE) 2697-5211

Vol. 3 No. 1 January-April 2021

STAY
SAFE

Social Department
Humanities &
Social Sciences
Thepsatri Rajabhat University

Lawarath Social E – Journal

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน/ ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม/ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
2. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยการด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสาร Lawarath Social E – Journal:

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิทย์ บุญส่ง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: อาจารย์ภูเทพ ประภากร, อาจารย์ปริญญญาณ์ ใจสะอาด และ
อาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ

ศิลปกรรม: นางสาวสุนทรี รื่นชู

ภาพปก: อาจารย์ปริญญญาณ์ ใจสะอาด และ อาจารย์ณฤทธิ ประจงแต่ง

สำนักงาน: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถนนนารายณ์มหาราช อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-411150 โทรศัพท์มือถือ. 064-332-7383

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

กองบรรณาธิการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ดา ศิลปาภิสิทธิ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดั่งนภสร ณ ป้อมเพชร	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์
ราชวิทยาลัย ขอนแก่น
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14. ดร.จันทร์ฉาย จันทร์ลา	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร นุ่มทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอิชัย	มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญร่วม คำเมืองแสน	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนชนก พรหมณศิริ	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ดา ศิลปาภิสิทธิ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ อมรวิชช์ศักดิ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
8. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา คุณดิลกณัฐสา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธาสินี ศิริโกภาภิรมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกอร บุญมี	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชันหมาก	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ ภูริพงศ์	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส ชมผา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.ดิฐภัทร บวรชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดั่งนภสร ณ ป้อมเพชร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจาร์ักษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ขอนแก่น
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรมะ แขวงเมือง มหาวิทยาลัยนครพนม
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล สิมมา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย นครสวรรค์
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณกร ไท้ประยูร สถาบันรัชต์ภาคย์
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเดช ไสยกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ ไกรสิน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รัอยเอ็ด
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ วิเศษ มหาวิทยาลัยนครพนม
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนวัต กระสังข์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิเศก ปันสุวรรณ มหาวิทยาลัยศิลปากร
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลิดา แสนวิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุหลัน กุลวิจิตร มหาวิทยาลัยศิลปากร
33. อาจารย์ ดร.นัยนัพ อธิษฐ์พัสร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
34. อาจารย์ ดร.พิชัย แก้วบุตร วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
35. อาจารย์ ดร.พรทิพา จุลสุคนธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
36. อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รัอยเอ็ด
37. พ.ต.ท. ดร.ธนพิพัฒน์ สุภาชิตลัทธ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
38. อาจารย์ ดร.เขมิกา ทองเรือง โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน
39. อาจารย์ ดร.ชุติมา ไวยสุระสิงห์ มหาวิทยาลัยนครพนม
40. อาจารย์ ดร.วรัชพร อารยะพันธ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
41. อาจารย์ ดร.สาคร มหาหิงค์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
42. อาจารย์ ดร.สุมาลี เอี่ยมสมัย วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต หนองบัวลำภู
43. อาจารย์ ดร.อาริตา สัมมาร์ตัน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพระพุทธบาท
44. ดร.จรรยา กลัดล้อม วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
- นักวิชาการอิสระ

บทบรรณาธิการ

วารสาร Lawarath Social E-Journal ฉบับนี้เริ่มจากบทความของ ธนากร พรหมดวง และ นิตยา สีนะวารี เรื่อง “ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้”

บทความของ ปริญา เงินพลอย และสุภาสินี คุ่มไพรี เรื่อง “การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก ร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”

บทความของ กรรณิการ์ มีทรัพย์ และนิตยา สีนะวารี เรื่อง “การพัฒนาการบริหารคุณภาพ ท้องถิ่นองค์การในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี”

บทความของ อิทธิภาส ทองย้อย เรื่อง “การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง”

บทความของ อติศักดิ์ แซ่ฉี และนิตยา สีนะวารี เรื่อง “การบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่ไถ่เขต 7”

บทความของ ปารวดี ผอบแก้ว เรื่อง “การมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรี ในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี”

บทความชิ้นสุดท้ายโดย Chou I-Wen เรื่อง “The Research on “Taipei drifter” Image of Taiwanese Popular Songs and Folk Songs – since 1980 to 2005”

วีริชัญญ์ บุญส่ง
บรรณาธิการวารสาร

สารบัญ

	หน้า
ข้อมูลวารสาร	(1)
กองบรรณาธิการ	(2)
บทบรรณาธิการ	(4)
สารบัญ	(5)
ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้	1
: ธนากร พรหมดวง และนิตยา สีนเฮาว์	
การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	15
: ปริญญญา เงินพลอย และสุภาสสินี คุ่มไพร	
การพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี	25
: กรรณิการ์ มีทรัพย์ และนิตยา สีนเฮาว์	
การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง	39
: อธิภาส ทองย้อย	
การบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7	55
: อติศักดิ์ แซ่ฉี และนิตยา สีนเฮาว์	
การมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี	67
: ปาราวดี ผอบแก้ว	
The Research on “Taipei drifter” Image of Taiwanese Popular Songs and Folk Songs – since 1980 to 2005	77
: Chou I-Wen	

ภาคผนวก	97
แนะนำผู้เขียน	98
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal	99
ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ	100
การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal	103
ของภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง	108

Morale in the Operation of Personnel in the Southern Border Provinces Administrative Center

Thanakorn Promduang

Nittaya Sintao

Master of Public Administration Program, Stamford International University

Corresponding Author: Stanakorn.13@gmail.com

Received: October 12, 2020 Revised: February 1, 2021 Accepted: February 16, 2021

Abstract

This research aimed to study: 1) level of morale in the performance of personnel of the Southern Border Provinces Administrative Center 2) the operational factors of personnel in the Southern Border Provinces Administration Center 3) Operational Factors Affecting the Morale on Work Performance of the personnel of the Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC). The sample group used in this study was personnel working in the administrative center unit. The southern border provinces administration comprised 122 people. Data were analyzed using descriptive statistics such as percentage, average, standard deviation. And inferential statistics By using chi-square statistics And multiple regression analysis.

The results of the study revealed that 1) Morale in the performance of personnel of the Southern Border Provinces Administrative Center found that in general and each aspect, morals and The support was at a high level. In order of progress: Career progress, work done, being respected responsibility 2) Factors affecting the operation of personnel of the Southern Border Provinces Administrative Center found that, in overall and in each aspect, there was a high level of operation. In the following order Management policy Operating environment Relations with supervisors And salary and compensation 3) operational factors Salary and compensation Working environment And the administration policy In general, there is a logical relationship between morale and morale of personnel in the Southern Border Provinces Administrative Center with statistical significance at the level of .001

Keywords: Morale and Morale, Operations, Southern Border Provinces Administrative Center

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้

ธนากร พรหมดวง

นิตยา สีนเฮอร์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: Stanakorn.13@gmail.com

ได้รับบทความ: 12 ตุลาคม 2563 ปรับปรุงแก้ไข: 1 กุมภาพันธ์ 2564 ตอรับตีพิมพ์: 16 กุมภาพันธ์ 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) ศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ 3) ปัจจัยในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 122 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ตัวงานที่ทำ การได้รับการยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบและความสำเร็จในการทำงาน 2) ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ นโยบายการบริหารงาน สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และเงินเดือนและค่าตอบแทน 3) ปัจจัยในการปฏิบัติงาน ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และด้านนโยบายการบริหารงาน ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: ขวัญและกำลังใจ, การปฏิบัติงาน, ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

บทนำ

จากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ และอีก 4 อำเภอในจังหวัดสงขลา การดำเนินการของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน รวมทั้งการสูญเสียชีวิตของเจ้าหน้าที่รัฐ ประชาชนผู้บริสุทธิ์ และเกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของทางราชการและประชาชน รวมทั้งทำความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้เป็นอย่างมาก ซึ่งจากภาพข่าวที่ออกมาไม่ว่าจะเป็นการถูกลอบวางระเบิด การถูกโจมตี การจู่โจม การเผาสถานที่ราชการ เหตุการณ์เหล่านี้ล้วนแต่ทำลายขวัญและกำลังใจของกำลังพลที่ไปปฏิบัติงานทั้งสิ้น ด้วยหน้าที่ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่มีต่อประเทศชาติบุคลากรที่ไปปฏิบัติงานในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของบุคลากร (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2560, หน้า 48)

การสร้างขวัญกำลังใจให้กับข้าราชการในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่า ห้วงเวลาที่ผ่านมามีสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจัดให้มีโครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สปชต.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 โดยสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ปฏิบัติการกิจเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในสภาวะการณ์ไม่ปกติของข้าราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในการสร้างความรู้และฝึกปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพรวมถึงแนวทางการจัดการกับความเครียดจากการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีความสุขของข้าราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ข้าราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้พักและผ่อนคลายจากสภาพการทำงานที่กดดันและสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงอันตรายจากการทำงานในพื้นที่เป็นการชั่วคราว (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2560, หน้า 36)

ขณะที่ศูนย์อำนวยการบริหารงานจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดำเนินการพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยดำเนินการตามแผนงาน โครงการการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรทั้งในและนอกพื้นที่ให้มีความรู้ ความเข้าใจวิถีชีวิตของประชาชน ศาสนา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์และประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และความเข้าใจนโยบาย ยุทธศาสตร์จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีงบประมาณ 2560 รวม 8 หลักสูตร ผู้ที่เข้าร่วมการพัฒนารวมจำนวน 6,750 คน และยังได้มีการคัดเลือกผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นในรอบปี ปีพ.ศ. 2560 ครอบคลุม 5 จังหวัด ประกอบด้วย นราธิวาส ยะลา ปัตตานี สตูล และสงขลา เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ บังเกิดผลงานเป็นที่ประจักษ์ เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ และประชาชน รวมทั้งการสร้างขวัญ กำลังใจ เผยแพร่ผลงานให้สาธารณชนทราบ (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2560, หน้า 61)

ปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับข้าราชการในพื้นที่ที่ยังพบอยู่ คือ บุคลากรภาครัฐเมื่อได้รับการบรรจุมาแล้วอยู่ไม่นานก็มีการโยกย้ายสับเปลี่ยนตลอดเวลาทำให้เกิดการขาดแคลน หลักเกณฑ์ในการบรรจุพนักงานราชการ อัตราจ้างของหน่วยงานไม่เอื้อให้คนในพื้นที่ มีโอกาสเข้าปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดขวัญ กำลังใจ และสวัสดิการที่ดี รัฐขาดระบบการประกันชีวิตที่ครอบคลุมทุกหน่วยงานอย่างเป็นเอกภาพ ขาดเครื่องมือในการติดตามประเมินความพร้อมและประเมินประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานหลังจากการอบรมและการพัฒนาทักษะอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งขาดการติดตามประเมินผล

ระดับตำบลและหมู่บ้านเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายคือ ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งอยู่ในระดับหมู่บ้าน (ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, 2560, หน้า 89)

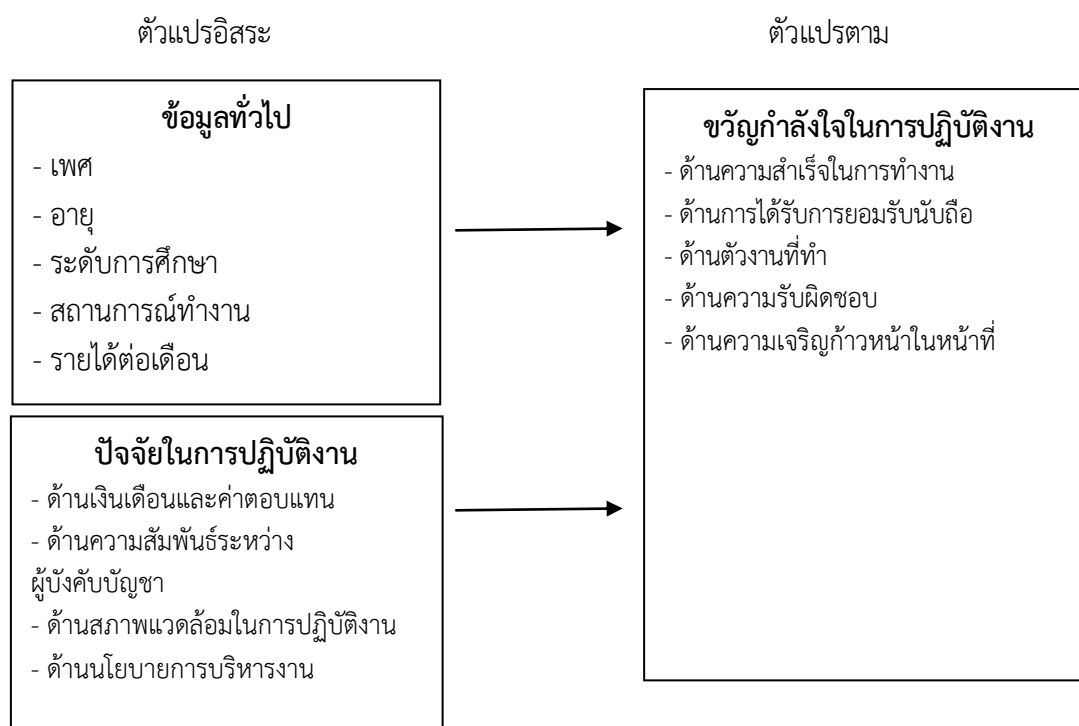
จากปัญหาอุปสรรคข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เห็นว่าการปฏิบัติงานของบุคลากรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความมั่นคงของพื้นที่ ซึ่งบุคลากรจะต้องมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน จึงได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อนำไปกำหนดนโยบายหรือเป็นแนวทางในการสร้างเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหารของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ และนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยศึกษาปัจจัยในการปฏิบัติงานและขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตามแนวคิดของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959, pp. 113-115) ประกอบด้วยปัจจัยในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานและด้านนโยบายการบริหารงานและขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านตัวงานที่ทำ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ดังกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงานและขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) จาก 30 หน่วยงาน ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง รวมทั้งสิ้น 759 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Green (1991, pp. 499-510) ได้กลุ่มประชากร 122 คน ใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) และแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานการณ์การทำงาน และรายได้ต่อเดือน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 1) ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน 2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง

ผู้บังคับบัญชา 3) ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และ 4) ด้านนโยบายการบริหารงาน ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ 1) ด้านความสำเร็จในการทำงาน 2) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ 3) ด้านตัวงานที่ทำ 4) ด้านความรับผิดชอบ และ 5) ด้านความเจริญก้าวหน้า ในหน้าที่การงาน มีจำนวน 25 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.50 - 0.83

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความ เชื่อมั่น 0.749

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับ กลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 122 ชุด และผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมา ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงาน และขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) วิเคราะห์ปัจจัยในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าสถิติที่ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน คือค่าสถิติ Durbin-Watson

ผลการวิจัย

จากผลการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41–50 ปี สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างประจำ มีรายได้ต่อเดือน 10,001–20,000 บาท ผลการศึกษา ดังนี้

1. ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รองลงมาคือ ด้านตัวงานที่ทำ รองลงมาอีกได้แก่ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสำเร็จในการทำงานตามลำดับ

2. ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านนโยบายการบริหารงาน รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ตามลำดับ

3. จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 4 ด้านได้แก่ ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ด้านนโยบายการบริหารงานและด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนี้

3.1 ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทนมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2 ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาไม่มีความสัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.3 ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.4 ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านนโยบายการบริหารงาน มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

1. ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวมมีขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า บุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานส่งผลให้บุคลากรมีสภาวะจิตใจที่ดี มีผลต่อการปฏิบัติงานอันเป็นสิ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงความตั้งใจและทำให้เกิดกำลังใจที่จะร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) กล่าวว่า ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับแรงจูงใจภายในที่เกิดขึ้นจากงานที่ทำ ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ 1) ความสำเร็จของงาน (Achievement In Work) หมายถึง การประสบความสำเร็จในงานที่ทำ นั่นคือ การที่บุคคลประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ มีความเป็นอิสระในการทำงาน สามารถใช้ทักษะ ความรู้ ความสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ทำให้ประสบความสำเร็จอย่างมาก จึงมีความภูมิใจในความสำเร็จนั้นเกิดความรู้สึกที่ดีต่องาน มีขวัญกำลังใจ และมุ่งมั่นที่จะทำงานนั้นให้ดีขึ้น 2) การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การรับการยอมรับในงานที่ทำในความรู้ความสามารถ ความเป็นคนเก่งคนดีจากบุคคลในองค์กรทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน วิธีการแสดงออกอาจทำได้หลายวิธี เช่น ผู้บังคับบัญชาให้การยอมรับยกย่องผู้ใต้บังคับบัญชาที่ทำงานสำเร็จมีผลงานดีเด่นโดยมีการประกาศชมเชยในความสามารถหรือผลงานให้เป็นที่รับทราบโดยทั่วไป มีการให้รางวัลเล็กๆ น้อยๆ เพื่อเป็นการแสดงความยินดีให้กำลังใจแก่ผู้ที่ตั้งใจทำงาน ย่อมส่งผลให้คนมีความพอใจและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 3) ลักษณะงาน (The Work Itself) หมายถึง งานที่ได้รับมอบหมายหรือที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่ง เป็นงานที่น่าสนใจมีคุณค่าต่อตัวผู้ที่ได้รับมอบหมาย ย่อมทำให้เกิดความภูมิใจว่าได้รับมอบหมายงานหรือตำแหน่งหน้าที่ที่มีความสำคัญ น่าท้าทายความสามารถ งานที่ได้รับมอบหมายตรงกับทักษะ ความรู้ความสามารถ ทำให้มีโอกาสใช้ความคิดความรู้ที่มีอยู่ได้เต็มที่ เกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานที่สมศักดิ์ศรี ทำให้มีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจที่จะทำงานอย่างเต็มที่ต่อไป 4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง งานที่ได้รับมอบหมายต้องทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสำนึกว่า ต้องรับผิดชอบในงานนั้นในระดับที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ไม่ใช่มีตำแหน่งแต่ไม่มีการกิจหรืองานให้ทำ ทั้งนี้เพราะความรับผิดชอบเป็นตัวกระตุ้นสำคัญที่ทำให้คนมีความสำนึกว่าต้องทำงานหนักมากขึ้น การกระตุ้นให้คนมีสำนึกแห่งความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายต้องทำให้ความเป็นอิสระ มอบหมายงานที่ทำท้าทายให้ทำและเปิดโอกาสให้ผู้นั้นสามารถใช้ความรู้ ความสามารถ ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ไม่มี การกำกับควบคุมมากเกินไป ทั้งนี้เพราะการบังคับ ควบคุมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานอย่างใกล้ชิด แม้จะสามารถทำงานให้สำเร็จลงได้ แต่ไม่ได้เกิดจากความรับผิดชอบ การกระตุ้นด้วยการชักถามความก้าวหน้าของงาน การให้คำชี้แนะ ช่วยคิดแก้ไขปัญหาให้ จะทำให้คนสำนึกต่อความรับผิดชอบ และ 5) ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน (Advancement) หมายถึง ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ การได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้คนที่ทำงานมีความพึงพอใจและเกิดแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น ดังนั้น ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งเลื่อนขั้นเงินเดือน การสับเปลี่ยน โยกย้ายบุคลากร จึงต้องทำอย่างมีระบบและมีหลักเกณฑ์การประเมินผลงานที่ชัดเจน ถูกต้อง และเป็นธรรม รวมถึงการใช้หลักเกณฑ์ต้องเป็นไปอย่างโปร่งใส ยุติธรรม นอกจากนี้ ความก้าวหน้าในที่นี้ยังหมายถึง การมีโอกาสในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ และศักยภาพที่สูงขึ้น เช่น มีโอกาสศึกษา

เพิ่มเติมในระดับที่สูงขึ้น การศึกษาดูงาน ฝึกอบรม ฝึกงานเพื่อให้มีความรู้ ความชำนาญมากขึ้นและมีโอกาสทำงานในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มหิศวรรณ ชัยเพ็ชร (2560) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตรสังกัดกองบัญชาการกองทัพอากาศที่ 3 ระบุว่า กองบัญชาการกองทัพอากาศที่ 3 ให้ความสำคัญต่อขวัญกำลังใจของข้าราชการนายทหารสัญญาบัตรสูงสุด ในด้านโอกาสความก้าวหน้า อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยา ขุนยศ (2558) เรื่อง ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร สำนักนโยบายและแผนกลาโหม สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ระบุว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร สำนักนโยบายและแผนกลาโหม สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติงาน ด้านความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน และด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิภาญจน์ ร่องจิก (2558) เรื่องขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในสังกัดศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 2 จังหวัดชลบุรี ระบุว่า ระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในสังกัดศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 2 จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความต้องการการยกย่อง รองลงมา คือ ด้านความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ และด้านความต้องการความสำเร็จในชีวิต รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ ปัญญาจิรพงศ์ (2556) เรื่องขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลชั้นประทวน พลทหารและอาสาสมัครในพื้นที่ปฏิบัติงานของกองบัญชาการการป้องกันชายแดนจันทบุรี และตราด ระบุว่า ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลชั้นประทวน พลทหารและอาสาสมัครในพื้นที่ปฏิบัติงานของกองบัญชาการป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ระดับมาก ได้แก่ ด้านการยอมรับในการทำงานและความมั่นคง ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ และด้านสภาพการทำงานและความรับผิดชอบในหน้าที่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรนภิส เลิศเดชานนท์ (2554) เรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ระบุว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน พบว่า ในภาพรวมมีขวัญกำลังใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีขวัญกำลังใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านโอกาสที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ ด้านความรับผิดชอบ ด้านโอกาสสำหรับการได้รับการยอมรับ

2. ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และด้านนโยบายการบริหารงานส่งผลหรือเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) กล่าวว่า ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งแวดล้อมภายนอกของงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ลดความไม่พอใจในงานอันจะทำให้คนทำงานได้เป็นปกติในองค์การเป็นเวลานาน ปัจจัยเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นสิ่งจูงใจให้คนทำงานมากขึ้น แต่มีส่วนช่วยให้คนทำงานสุขสบายมากขึ้น ป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียออกจากงาน ถ้าปัจจัยนี้ไม่มีในงานหรือจัดไว้ไม่ดี จะทำให้ขวัญของคนทำงานไม่ดี ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

1) เงินเดือนหรือค่าตอบแทน (Pay) หมายถึง ค่าจ้าง สวัสดิการ ผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ เช่น โบนัส สิทธิประโยชน์ต่างๆ ถ้าผู้ทำงานอยู่ในองค์กร ได้รับค่าจ้างค่าตอบแทนที่ดีเหมาะสมกับงานที่ทำ มีสวัสดิการต่างๆ เช่น อาหารกลางวัน ชุดทำงาน รถรับส่ง ฯลฯ มีการปรับค่าจ้างค่าตอบแทนที่เหมาะสม เป็นธรรม ย่อมทำให้คนไม่เกิดความไม่พอใจในงาน 2) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง การพบปะ สนทนา ความเป็นมิตร การเรียนรู้งานจากผู้บังคับบัญชา การช่วยเหลือเกื้อกูลจากผู้บังคับบัญชา ความซื่อสัตย์ ความเต็มใจรับฟังข้อเสนอแนะจากลูกน้อง ความเชื่อถือไว้วางใจลูกน้องของผู้บังคับบัญชา 3) สภาพการทำงาน (Working Conditions) หมายถึง สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น สถานที่ทำงาน แสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยในการทำงาน ฯลฯ ถ้าในที่ทำงานมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีไปด้วยความแออัด อากาศร้อนอบอ้าว ไม่มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่อำนวยความสะดวกในการทำงานอย่างเพียงพอย่อมทำให้เกิดมีความรู้สึกไม่พอใจ ต่อการทำงานได้ และ 4) นโยบายและการบริหารงาน (Company Policy And Administration) ในการบริหารในองค์กรต้องมีการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน เช่น การกำหนด ทิศทาง การพัฒนาองค์กรจะมีทิศทางอย่างไร ต้องมีการกำหนดขึ้นอย่างชัดเจน และประกาศให้ทุกคน ได้รับรู้ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานที่องค์กรจะทำในปัจจุบันและอนาคตด้วย โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลง ต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อสภาพการทำงานของคนในองค์กรต้องมีการชี้แจงให้ทุกคนได้รับทราบล่วงหน้า เพื่อให้มีโอกาสรับทราบและปรับตัวรองรับกับสภาพที่เกิดขึ้น เช่น การยุบรวมหน่วยงาน เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มหิศวรรณ ชัยเพ็ชร (2560) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติ หน้าที่ของข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตรสังกัดกองบัญชาการกองทัพอากาศที่ 3 ระบุว่า ปัจจัย สภาพแวดล้อมที่อาจเป็นผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านสภาพการปฏิบัติงาน ด้านความเพียงพอของรายได้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ปัจจัยที่กลุ่ม ตัวอย่างนายทหารสัญญาบัตร กองบัญชาการกองทัพอากาศที่ 3 ให้ความสำคัญที่มีผลต่อขวัญกำลังใจ ของข้าราชการนายทหารสัญญาบัตรสูงสุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤษ ชัยเสนา (2556) เรื่องระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 8 จังหวัดขอนแก่น ระบุว่า ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน เงินเดือนและสวัสดิการ อยู่ในระดับสูง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรนภิส เลิศเดชานนท์ (2554) เรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ระบุว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานในภาพรวมมีขวัญกำลังใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีขวัญกำลังใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ กับผู้บังคับบัญชา ด้านสภาพเงื่อนไขในการทำงาน และด้านนโยบายองค์กรและการบริหารงาน

3. ปัจจัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และด้านนโยบายการบริหารงาน ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การมีเงินเดือนและค่าตอบแทนที่เพียงพอ มีสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดี และมีนโยบายการบริหารงานที่ชัดเจน เป็นปัจจัยที่ส่งผลหรือเป็นตัวกระตุ้นให้บุคลากรของศูนย์อำนวยการ บริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจที่จะปฏิบัติงานได้

อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีความกระตือรือร้นในการทำงานมีความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กองพล วงศ์จันทร์ (2559) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ระบุว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ได้แก่ สภาพการปฏิบัติงาน ความพอเพียงของรายได้ มีความสัมพันธ์กับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤษ ชัยเสนา (2556) เรื่องระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 8 จังหวัดขอนแก่น ระบุว่า ปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน เงินเดือนและสวัสดิการ การบริหารและการปกครองบังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กับระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหารชั้นประทวนสังกัดกองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญสิทธิ์ วารี (2555) เรื่องปัจจัย ที่ส่งผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมะนังนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ระบุว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงาน และปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ความสำเร็จในการทำงาน ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ใช้ทักษะความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน มีความภูมิใจในความสำเร็จของงาน รวมถึงมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้ดีขึ้น
2. การได้รับการยอมรับนับถือ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้บังคับบัญชา และควรให้กำลังใจต่อที่สาธารณะ เมื่อสร้างชื่อเสียงให้กับองค์การ ควรได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานที่มีความสำคัญ รวมถึงได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน เมื่อปฏิบัติงานสำเร็จ ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน รวมถึงมีการให้รางวัล เพื่อแสดงความยินดีและให้กำลังใจแก่ผู้ที่ตั้งใจทำงาน
3. งานที่ปฏิบัติ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานได้ทำงานที่มีลักษณะตรงกับทักษะ ความรู้ ความสามารถ มีส่วนร่วมและเป็นประโยชน์ต่อองค์การ เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
4. ความรับผิดชอบ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานได้รับการมอบหมายให้รับผิดชอบงานในระดับที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ สามารถรับผิดชอบต่อผลงานที่ได้ปฏิบัติไว้ หากเกิดความบกพร่อง ทุ่มเท่าร่างกายและกำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ มีความเต็มใจที่จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานให้กับองค์การ และเมื่อเกิดปัญหาในการทำงาน สามารถให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงาน เพื่อแก้ไขปัญหาได้

5. ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่ปฏิบัติงาน มีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ มีหลักเกณฑ์ การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อพิจารณาความดีความชอบอย่างเป็นธรรม ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง รวมถึงได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านต่างๆ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ตั้วงานที่ทำ ความรับผิดชอบ และความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของ บุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดียิ่งขึ้น เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความเป็นอยู่ส่วนตัว การปกครองบังคับบัญชา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กองพล วงศ์จันทร์. (2559, มกราคม-มิถุนายน). ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. **วารสารนวัตกรรมการจัดการ**, 4(1), 1-7.
- กิตติยา ชุนยศ. (2558, เมษายน-กรกฎาคม). ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร สำนักรับนโยบายและแผนกลาโหม สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม. **วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**, 3(3), 879-887.
- จักรกฤษ ชัยเสนา. (2556). ระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 8 จังหวัดขอนแก่น. **สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม**.
- ชาญสิทธิ์ วารี. (2555, กันยายน-ธันวาคม). ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมะนัง นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. **วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**, 7(20), 109-122.
- ชิตีฮามินะ ไชยมล. (2554). ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สังกัดกองบังคับการตำรวจสันติบาล 3. **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**.
- เนตรนภิส เลิศเดชาพันธ์. (2554). ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ**.
- มหิศวรรณ ชัยเพ็ชร. (2560). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตรสังกัดกองบัญชาการกองทัพอากาศที่ 3. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการทัพบก.
- รุจิกาญจน์ ร่องจิก. (2558). ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในสังกัดศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 2 จังหวัดชลบุรี. **สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา**.
- ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้. (2560). **สรุปผลการปฏิบัติงานของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2560**. ยะลา: ผู้แต่ง.
- สมบัติ ปัญญาจิรพงศ์. (2556). ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลชั้นประทวนพลทหาร และอาสาสมัครในพื้นที่ปฏิบัติงานของกองบัญชาการการป้องกันชายแดนจันทบุรี และตราด. **ภาคินพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี**.
- Green, S. B. (1991). How Many Subjects Does it Take to do a Regression Analysis? **Multivariate Behavioral Research**, 26(3), 499-510.
- Herzberg, F. (1959). **The Motivation to Work**. New York: Wiley.

A Development Of Infographic Media And Peer Group Tutoring Instructional For Enhancing Achievement On The Ordinary National Educational Test (O-NET) In Prathom Sueksa Six Students In Thai Language Strand

Parinya Ngermploy

Supasinee Kumpiree

Department of Thai Language, the Faculty of Humanities and Social Sciences,
Thepsatri Rajabhat University

Corresponding Author: parinya.n@lawasri.tru.ac.th, supasinee.k@lawasri.tru.ac.th

Received: February 21, 2021 Revised: March 11, 2021 Accepted: March 15, 2021

Abstract

The purpose of this research were 1) to build and find effectiveness of infographic media and peer group tutoring instructional for enhancing achievement on the Ordinary National Educational Test (O-NET) in prathom sueksa six students in Thai language strand 2) to compare learning achievement. The samples of this research were 53 prathom sueksa six students from small schools, Amphoe Muang, Singburi province, in academic year 2020. The samples were obtained by Simple Random Sampling from drawing lots. The instruments of this research were 1) Learning management plan with infographic 2) Multiple choices questions based achievement test had an Index of Item-Objective Congruence value from 0.67 to 1. The data was statistically analyzed by percentage, mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and dependent samples t-test.

The results revealed that: 1) The efficiency of infographic media and peer group tutoring instructional for enhancing achievement on the Ordinary National Educational Test (O-NET) in prathom sueksa six students in Thai language strand was 68.75/66.43 which means exceeded the expected criterion (65/65). 2) The after-learning achievement scores of 66.43 was higher than the before-learning ones of 50.68 with the statistical significance level of .05

Keywords: Infographic, Peer Group Tutoring, Ordinary National Educational Test

การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปริญญญา เงินพลอย

สุภาสิณี คุ่มไพร

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Corresponding Author: parinya.n@lawasri.tru.ac.th, supasinee.k@lawasri.tru.ac.th

ได้รับบทความ: 21 กุมภาพันธ์ 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 11 มีนาคม 2564 ตอรับตีพิมพ์: 15 มีนาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่อำเภอเมืองสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 53 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบสื่ออินโฟกราฟิก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ถึง 1 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทีของกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (t-test for dependent samples)

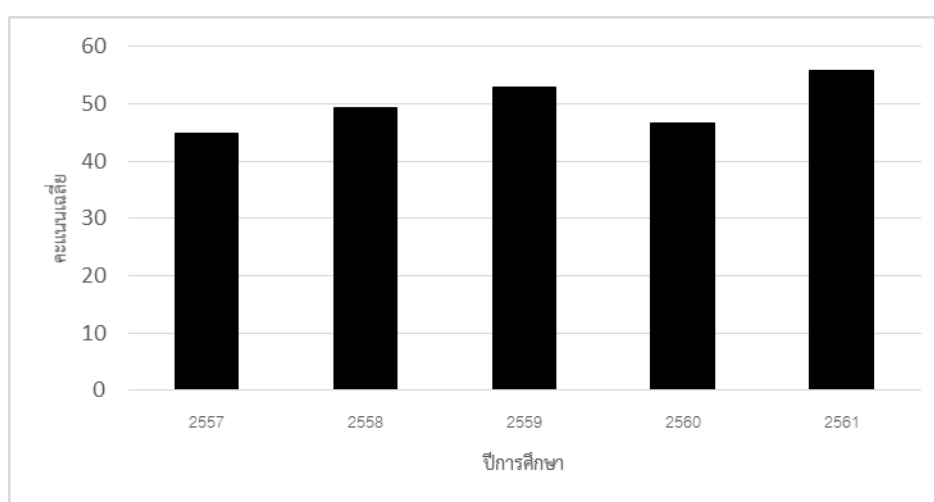
ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 68.75/66.43 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 65/65 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 50.68 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 66.43 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: อินโฟกราฟิก, การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน, การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน

บทนำ

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ เมื่อ พ.ศ. 2548 เพื่อบริหารจัดการเกี่ยวกับการทดสอบความรู้ทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีพันธกิจหลักคือ การทดสอบและประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติ โดยได้จัดการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) หรือ “โอเน็ต” ตั้งแต่ พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รายบุคคลของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การดำเนินงานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ไม่ได้เน้นเพียงการดำเนินการทดสอบเท่านั้น แต่ สทศ. ยังสะท้อนการดำเนินงานโดยการนำผลการทดสอบไปใช้ชี้แนะผู้รับบริการ (customers) นักเรียนและผู้ปกครอง (users) ให้รับรู้ ว่า นักเรียนได้อะไร และผู้ปกครองได้อะไรจากผลการทดสอบ ซึ่ง สทศ. ได้พยายามสร้างรูปแบบการรายงานผลการประเมินการศึกษาระดับชาติเพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการประเมินที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555, ย่อหน้า 1-4)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2562) รายงานสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557-2561 พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยระดับประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังภาพ 1 แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 จำแนกตามขนาดโรงเรียนจะพบว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกรายวิชาของโรงเรียนขนาดเล็กถึงขนาดกลางนั้นต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ ภาพ 1

ภาพ 1 เปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่มา: (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

ตาราง 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561
จำแนกตามขนาดโรงเรียน
ที่มา: (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

วิชา	ค่าสถิติ	ขนาดโรงเรียน			
		เล็ก	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
ภาษาไทย	จำนวนผู้เข้าสอบ	249,986	231,662	132,403	87,433
	คะแนนเฉลี่ย	53.59	54.20	58.26	63.41
ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้เข้าสอบ	249,982	231,648	132,392	87,434
	คะแนนเฉลี่ย	33.76	36.83	43.86	54.31
คณิตศาสตร์	จำนวนผู้เข้าสอบ	249,976	231,634	132,386	87,424
	คะแนนเฉลี่ย	34.11	34.90	40.41	49.64
วิทยาศาสตร์	จำนวนผู้เข้าสอบ	249,976	231,652	132,395	87,435
	คะแนนเฉลี่ย	37.99	38.65	41.73	46.16

จากตาราง 1 สรุปได้ว่าขนาดของโรงเรียนมีผลต่อคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี (2558, หน้า 1) ได้ระบุว่าการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาหลายประการ ได้แก่ ครูไม่ครบชั้น และจำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นมีจำนวนน้อย ทำให้ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลายได้ สังคมผู้เรียนคับแคบ การเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนไม่กว้างพอ ส่งผลให้ผู้เรียนมีข้อจำกัดในการพัฒนาการเรียนรู้ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในทุกเรื่อง ซึ่งในการจัดชั้นเรียนของสถานศึกษาแม้จะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กก็ต้องจัดชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ตามระดับชั้นให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ด้านการบริหารงานบุคคล โรงเรียนขนาดเล็กในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรีประสบกับภาวะขาดแคลนครูอย่างต่อเนื่อง และครูหนึ่งคนต้องรับผิดชอบดูแลผู้เรียนหลายชั้น หรือรับผิดชอบชั้นเดียว แต่ต้องสอนทุกกลุ่มสาระ นอกจากนี้ครูต้องละทิ้งจากการสอนเพื่อรับผิดชอบงานอื่นๆ อีกด้วย ส่งผลให้ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะเรื่องการจัดครูไม่ครบชั้น ขาดสื่อและเทคโนโลยีสมัยใหม่

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่อาศัยกระบวนการรวมกลุ่มที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางความคิด มีแนวคิดเพื่อนำมาให้เกิดการทำงานร่วมกัน เรียนแบบพึ่งพาช่วยเหลือกัน นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือยังส่งเสริมด้านความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณทิพา รอดแรงคำ (2540, หน้า 98-99) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลทางด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ผู้เรียนเกิดความร่วมมือในการทำงาน สามารถแก้ปัญหาได้ และมีความคิดสร้างสรรค์

อินโฟกราฟิก (infographic) หรืออินฟอร์เมชันกราฟิก (information graphic) เป็นการนำเสนอข้อมูลหรือความรู้ที่มีความซับซ้อนด้วยภาพ ให้สามารถอธิบายได้อย่างรวดเร็วชัดเจน และยังช่วยให้ผู้อ่านเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการต่อยอดจากสิ่งที่ได้รับ สอดคล้องกับ ชากูระตะ (2558, หน้า 30) ที่กล่าวว่า Pictogram ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในอินโฟกราฟิก จะช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่พบเห็น

ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูล และการออกแบบอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นหัวใจสำคัญในการออกแบบอินโฟกราฟิก ช่วยการสื่อสารมีประสิทธิภาพและสามารถจุดประกายให้ผู้อ่านอินโฟกราฟิกเกิดความคิดสร้างสรรค์ ปัจจุบันอินโฟกราฟิกเป็นสื่อใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมในวงการโฆษณา และถูกนำไปใช้ในหลายๆ ด้าน เช่น ป้าย แผนที่ สถิติศาสตร์ ข้อมูลทางคณิตศาสตร์ การรณรงค์เชิญชวน เป็นต้น ดังนั้นการใช้อินโฟกราฟิก มาประยุกต์เป็นสื่อในการเรียนการสอนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ

ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียน แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการแบ่งปันความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนร่วมกลุ่มหรือในชั้นเรียน นอกจากจะได้รับความรู้ ผู้เรียนยังได้แนวคิดที่หลากหลาย มุมมองใหม่ๆ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านความคิด สร้างสรรค์ของนักเรียน และช่วยแบ่งเบาภาระการสอนของครูได้อีกทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 65/65
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขนาดเล็กในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 495 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่อำเภอเมืองสิงห์บุรี จำนวน 53 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบสื่ออินโฟกราฟิก สาระที่ 1 การอ่าน จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สาระที่ 2 การเขียน จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด จำนวน 2 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา จำนวน 7 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม จำนวน 4 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่า IOC ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ย 1.00 ซึ่งหมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้ แล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำมาปรับปรุงแผนก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ และอัตนัย จำนวน 2 ข้อ โดยหาค่า IOC โดยแบบทดสอบในการวิจัยนี้ทุกข้อ

มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ถึง 1 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดมีค่าความยากง่ายของข้อสอบแบบปรนัยอยู่ระหว่าง 0.21-0.79 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.65 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .839

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างสอบก่อนเรียน (pretest) จากนั้นให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 แผน เมื่อเรียนจบแต่ละสาระจึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อเรียนเนื้อหาครบแล้วจึงทดสอบหลังเรียน (posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นจึงนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน และผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปผลการทดลองโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทีของกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. สื่ออินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 68.75/66.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 65/65 และเกินกว่าร้อยละ 2.5 แสดงว่าสื่ออินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 2)

ตาราง 2 ผลสรุปการหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 53 คน

การทดลอง	คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนหลังเรียน		E1	E2
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	ร้อยละ
ภาคสนาม	2,650	1,822	5,300	2,531	68.75	66.43

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนจากแบบทดสอบประจำสาระได้คะแนนรวมทั้งหมด 1,822 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2,650 คะแนน คิดคะแนนเป็นร้อยละ 68.75 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวมทั้งหมด 2,531 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5,300 คะแนน คิดคะแนน เป็นร้อยละ 66.43 ดังนั้น ประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิกกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ในการทดลองภาคสนามจึงมีค่าเท่ากับ 68.75/66.43 จึงแสดงว่าสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 65/65

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 50.68 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 66.43 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 3)

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทีของกลุ่มตัวอย่าง ไม่อิสระ (t-test for dependent samples) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	t	P-value
การทดสอบก่อนเรียน	100	50.68	2.57	16.61	0.00
การทดสอบหลังเรียน	100	66.43	1.74		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้ผ่านสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 50.68 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 66.43 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ตามประเด็น ดังต่อไปนี้

1. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 พบว่า สื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 68.75/66.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 65/65 แสดงว่าสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 ผู้วิจัยสร้างสื่ออินโฟกราฟิกร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามหลักการสร้างสื่ออินโฟกราฟิกของนักวิชาการหลายท่าน ได้แก่ ชากูระตะ (2558), Huang & Tan (2007), Golombisky, & Hagan (2010), Smiciklas (2012), Kai (2013) เพื่อสร้างอินโฟกราฟิกตามหลักการ โดยผู้วิจัยได้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาเป็นแนวหลักในการสร้างอินโฟกราฟิก ในขั้นตอนการสร้างอินโฟกราฟิกผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพปัญหา วิเคราะห์เนื้อหา และกำหนดแนวทางในการสร้างอินโฟกราฟิกเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนครู โดยศึกษารูปแบบการสร้างอินโฟกราฟิกจากตำราและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงออกแบบและลงมือ

สร้างแบบทดสอบประจำสาระให้สอดคล้องกับเนื้อหา แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ มีการนำไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

1.2 กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประจำสาระที่ 1 การอ่านได้ 382 คิดเป็นร้อยละ 72.07 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดใน 5 บทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563, หน้า 8)

1.3 กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประจำสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาได้ 341 คิดเป็นร้อยละ 64.33 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดใน 5 บทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563, หน้า 8) ทั้งนี้สาเหตุอาจเนื่องมาจากหลักการใช้ภาษามีรายละเอียดค่อนข้างมาก และต้องอาศัยการจำ ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้น้อยกว่าแบบทดสอบชุดอื่น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 50.68 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 66.43 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยพงษ์ ราศรี, และนฤมล เทพนวล (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้นสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพสื่ออินโฟกราฟิก วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้นสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า สื่ออินโฟกราฟิก วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 81.56/82.78 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.13 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.47 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำสื่ออินโฟกราฟิกที่พัฒนาขึ้นไปขยายผลในโรงเรียนขนาดเล็กพื้นที่อื่น เพื่อเปรียบเทียบและตรวจสอบประสิทธิภาพสื่อ หากใช้ได้ดีอาจนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

2. ควรพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกให้สามารถใช้งานได้บนช่องทางอื่นๆ เช่น เว็บไซต์ แท็บเล็ต โทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ได้สะดวกหลากหลายช่องทางมากยิ่งขึ้น

3. ควรพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกในลักษณะมัลติมีเดีย เพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรพัฒนาสื่อในรูปแบบอื่นๆ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีช่องทางในการเรียนรู้ที่หลากหลาย และลดข้อจำกัดในการเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ชากระตะ, จุน. (2558). **Basic infographic**. (นิชมน หิรัญพฤกษ์, ผู้แปล). นนทบุรี: ไอดีซี พรีเมียร์.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2540). **การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ**. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2555). **สทศ. กับการเป็นองค์การมหาชน**. สืบค้น กุมภาพันธ์ 5, 2563, จาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/111>.
- _____. (2560). **ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 – 2560**. สืบค้น กุมภาพันธ์ 5, 2563, จาก <https://www.niets.or.th/uploads/editor/files/Downloadคะแนนสถิติระดับประเทศป.6.pdf>.
- _____. (2563). **สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562**. สืบค้น กันยายน 8, 2563, จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONET P6_2562.pdf.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี, กลุ่มนโยบายและแผน. (2558). **แผนบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก**. สิงห์บุรี: ผู้แต่ง.
- ปิยพงษ์ ราศรี, และนฤมล เทพนวล. (2561, พฤษภาคม - สิงหาคม). **การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้นสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, 8(2), 284-290.
- Golombisky, K., & Hagan, R. (2010). **White Space is not your Enemy: The Scoop on Infographics**. Burlington, MA: Focal Press.
- Huang, W., & Tan, C. L. (2007). **A System for Understanding Imaged Infographics and its Applications**. Retrieved June 27, 2020, from https://www.comp.nus.edu.sg/~tancl/publications/c2007/DocEng07_fp07_huang.pdf.
- Kai, W. (2013). **Infographic & Data Visualizations**. Hong Kong: Design Media.
- Smiciklas, M. (2012). **The Power of Infographics**. Retrieved May 12, 2020, from http://www.teacher.ssru.ac.th/ekapon_th/file.php/1/CJR2303/Document/001_The_Power_of_Infographics.pdf.

The Development of the Entire Organization Quality Management in Sub-district Administrative Organizations in Mueang Phetchaburi District Phetchaburi Province

Kannika Meesap

Nittaya Sintao

Master of Public Administration Program Stamford International University

Corresponding Author: Mkannigar@outlook.co.th

Received: February 22, 2021 **Revised:** March 4, 2021 **Accepted:** March 22, 2021

Abstract

This research aimed to 1) study the level of the Total Quality Management (TQM) of Sub-district Administrative Organizations in Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province, 2) to study factors affecting the Total Quality Management of Sub-district Administrative Organizations in Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province, and 3) to study the factors affecting the Total Quality Management with a causal relationship of the Total Quality Management of the Sub-district Administrative Organizations in Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province. The sample used for this research was 138 personnel of the Sub-district Administrative Organizations in Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province. Descriptive statistics used to analyze the data were percentage, mean, and standard deviation. In addition, Inferential statistics used to analyze the data were chi square and multiple regression analysis.

The results of the study were as follows. 1) The Total Quality Management of Sub-district Administrative Organizations in Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province in overall was at high level as well as for each aspect. The high levels were in the following order: teamwork, continuous improvement, administrative leadership, customer service importance and process management. 2) Factors affecting the Total Quality Management of Sub-district Administrative Organizations in Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province in overall were at high level. As for each aspect, it was at high level in the following order: communication, technology facility, corporate culture, and creativity. 3) Factors affecting the Total Quality Management with a causal relationship of the Total Quality Management of the Sub-district Administrative Organization in Mueang Phetchaburi District, Phetchaburi Province in creativity and corporate culture aspect showed a significant

difference at the 0.001 level. According to communication aspect, there was a significant difference at the 0.01 level.

Keywords: Development, Total Quality Management, Sub-district Administrative Organization.

การพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

กรรณิการ์ มีทรัพย์

นิตยา สีนเฑาะว์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: Mkannigar@outlook.co.th

ได้รับบทความ: 22 กุมภาพันธ์ 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 4 มีนาคม 2564 ตอรับตีพิมพ์: 22 มีนาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรและ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 138 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติค่าไคสแควร์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมและรายด้านมีการพัฒนายู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การทำงานเป็นทีม การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและการจัดการกระบวนการ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี วัฒนธรรมองค์กร ความคิดสร้างสรรค์และ 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในภาพรวมด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านวัฒนธรรมองค์กร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ: การพัฒนา, การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร, องค์การบริหารส่วนตำบล

บทนำ

การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร หรือ Total Quality Management (TQM) เป็นหลักการบริหารรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำมาพัฒนาใช้กับองค์กรหรือหน่วยงานให้ประสบผลสำเร็จมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้ มีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ชาวต่างชาติและชาวไทยได้ให้คำจำกัดความและความหมายของการบริหารคุณภาพ (TQM) ไว้ ซึ่งสามารถสรุปความหมายได้ดังนี้ การบริหารคุณภาพ (TQM) คือ ความรู้ เทคนิค วิธีการขั้นพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางการบริหารองค์กรสู่ความเป็นเลิศ โดยการมุ่งเน้นที่คุณภาพของสินค้าและบริการ การปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่องและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในองค์กร ภายใต้ความมุ่งมั่น มินิยเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าทั้งภายในและภายนอกองค์กร อันจะนำมาซึ่งสินค้าที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคและส่วนแบ่งทางการตลาดที่เพิ่มขึ้น (นพวรรณ ศรีสวัสดิ์, 2556, หน้า 2)

ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากต่อการบริหารจัดการบังคับบัญชาและเป็นแบบอย่างของพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในองค์กร กล่าวคือ สิ่งที่ผู้บริหารพูดหรือปฏิบัติสามารถสร้างเป็นบรรทัดฐานให้ผู้ที่บังคับบัญชาปฏิบัติตามได้ หากผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารงานแบบประชาธิปไตยก็จะสนับสนุน เปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาทำงานอย่างมีอิสระใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้ผลงานออกมาอย่างมีคุณค่า (ประพจน์ แยมทิม, 2550, หน้า 2-3) ปัญหาที่สำคัญของการบริหารที่พบ ได้แก่ การนำองค์กร พบว่า ไม่มีการกำหนดระบบการปฏิบัติงานในด้านค่านิยมที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติงาน ไม่มีการทบทวนปรับปรุงรูปแบบการถ่ายทอดข้อมูลเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่มีความชัดเจนในการสร้างบรรยากาศให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ไม่มีความรับผิดชอบด้านการเงิน การป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบและการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่มีแผนที่ชัดเจนและขาดการติดตามประเมินผลการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขาดการบูรณาการตัวชี้วัดที่ผู้บริหารมีการทบทวนเป็นประจำ ขาดการกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อให้ดำเนินการอย่างมีจริยธรรมและขาดการบูรณาการการมีส่วนร่วมกิจกรรมและโครงการของชุมชน ด้านการให้ความสำคัญกับลูกค้า คือ ไม่มีการกระจายหรือมอบหมายของการจัดการข้อร้องเรียน ผลการเปรียบเทียบข้อมูลยังขาดการวิเคราะห์ในเชิงสถิติ ไม่มีการปรับปรุงวิธีการทบทวนกระบวนการวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ ด้านการจัดการกระบวนการ คือ การเรียนรู้ในการนำกระบวนการสร้างคุณค่าไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลที่สำคัญ รวมทั้งการบูรณาการยังขาดความสอดคล้องของเป้าหมายแผนการวัดผล และการปรับปรุงการดำเนินงานการเรียนรู้ในการกระบวนการสร้างคุณค่าไปปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลที่สำคัญ ยังเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง รวมทั้งยังขาดความสอดคล้องและยังไม่ชัดเจน (อนันต์ เทียวต้อย, 2551, หน้า 4-5)

จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำเป็นต้องมีการพัฒนาการบริหารงานให้ดีขึ้น เพื่อประชาชนที่มาใช้บริการได้รับประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะศึกษาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อปรับปรุงการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ ด้านการจัดการกระบวนการ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการปรับปรุง

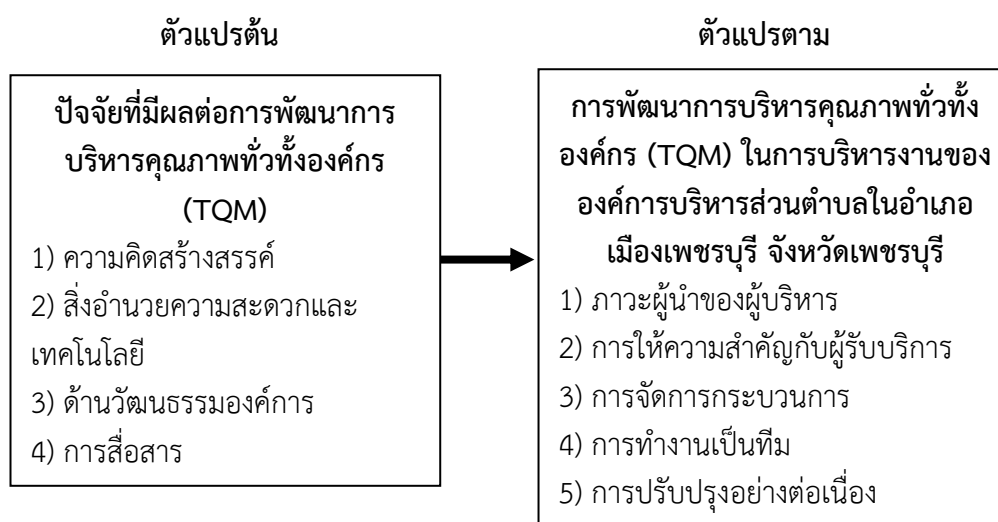
อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความประทับใจ และความสะดวกรสบาย ให้ประชาชนที่มารับบริการอย่างดีที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ประกอบด้วย 1) ความคิดสร้างสรรค์ (Guilford, 1969, pp. 145-151) 2) สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี (Cunningham, &Cordeiro, 2003, pp. 228-230) 3) ด้านวัฒนธรรมองค์กร (Moats, 1997, p.59) และ 4) การสื่อสาร (Beebe, Mottet, &Roach, 2004, p.12) และการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ มาจากแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2558, หน้า 26) 3) การจัดการกระบวนการ 4) การทำงานเป็นทีม 5) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Deming, 1982)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จาก 17 องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างภารกิจ พนักงานจ้างทั่วไปและครู รวมทั้งสิ้น 569 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 138 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Green (1991, pp. 499-510) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ สมรส อาชีพ ระดับการศึกษา สังกัด ตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งปัจจุบัน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 1) ความคิดสร้างสรรค์ 2) สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี 3) ด้านวัฒนธรรมองค์กร และ 4) การสื่อสาร ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ 3) การจัดการกระบวนการ 4) การทำงานเป็นทีม และ 5) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีจำนวน 25 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.861 แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติและวิเคราะห์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรและการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคลกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ค่าสถิติที่ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อนคือ ค่าสถิติ Durbin-Watson

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส สังกัดสำนักงานปลัด ระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน 6-10 ปี ในตำแหน่งข้าราชการ ผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมและรายด้านมีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การทำงานเป็นทีม การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ และการจัดการกระบวนการ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารเรียงตามลำดับดังนี้ การสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี วัฒนธรรมองค์กร ความคิดสร้างสรรค์

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในภาพรวม พบว่าด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านวัฒนธรรมองค์กรมีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ด้านการสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับ

การพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

อภิปรายผล

1. การพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีกระบวนการบริหารงานที่มุ่งเน้นคุณภาพและการปรับปรุงคุณภาพของการปฏิบัติงานในทุกๆ ด้าน โดยเน้นในด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร การสร้างความพึงพอใจให้ผู้รับบริการ การจัดการกระบวนการ การทำงานเป็นทีม และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2558) กล่าวว่า สาเหตุสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ด้านการนำองค์กร เป็นการมุ่งเน้นวิธีการที่ผู้บริหารชั้นนำและกำหนดวิสัยทัศน์ ค่านิยมและผลการดำเนินการที่คาดหวังขององค์กรและขับเคลื่อนผลักดันให้องค์กรมีผลการดำเนินงานอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสาร สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรม การดำเนินการที่มีจริยธรรมและผลการดำเนินการที่ดี รวมถึงระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคมลักษณะสำคัญขององค์กร สภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ และความท้าทาย ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นการกำหนดวิธีการที่ผู้รับฟังเสียงของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการใช้สารสนเทศเกี่ยวกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการปรับปรุงและค้นหาโอกาสในการสร้างนวัตกรรม เพื่อสร้างความผูกพันและความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Deming (1982) ที่มองว่าการจัดการคุณภาพเป็นกิจกรรมขององค์กรทั้งหมด ไม่ใช่แค่งานตรวจคุณภาพ ตามที่กำหนดหรือเป็นงานของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการประกันคุณภาพ แนวคิด Deming ใช้วิธีการทางสถิติเป็นแนวทางในการดำเนินงานบริหารคุณภาพ ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ที่จำเป็นที่ทำให้ระบบการบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จมาประยุกต์ใช้ให้ประสบความสำเร็จด้วยวิธี 1) พัฒนากระบวนการบริหารให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อสร้างภาวะผู้นำให้บุคลากรและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในงาน 2) ลดความขัดแย้งและอุปสรรคในการดำเนินงานระหว่างพนักงานและระหว่างหน่วยงาน โดยส่งเสริมให้พนักงานทำงานเป็นทีม 3) ปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งจัดเก็บบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงาน ประมวลผลและนำมาแสดงผลในรูปสถิติ เพื่อเปรียบเทียบวิธีการทำงานและทำให้ทราบถึงวิธีการเพิ่มคุณภาพของงานที่ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวดี วิจิตรจันทร์ (2559) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ระบุว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิชณพงค์ ทองพวง (2556) เรื่ององค์ประกอบของการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ระบุว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นองค์ประกอบของการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย พบว่า องค์ประกอบการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ด้านการนำองค์การของผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการจัดการระบบและกระบวนการ ด้านการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง และด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิษา สุขคุณพันธ์ (2555) เรื่องการบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ระบุว่า การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านการดำเนินงานเป็นที่มอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีมีความคิดสร้างสรรค์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี มีวัฒนธรรมองค์การและมีการสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรขับเคลื่อนผลักดันให้องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีมีผลการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ Guilford (1969) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ คือ 1) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็วและมีปริมาณที่มากในเวลาจำกัด 2) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาคำตอบได้หลายประเภทและหลายวิธี 3) ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ลักษณะความคิดที่แปลกใหม่และแตกต่างไปจากความคิดธรรมดาเป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมความคิดริเริ่มอาจเกิดจากการนำเอาความรู้เดิมมาดัดแปลงประยุกต์ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ขึ้น เช่น การคิดเครื่องบินได้สำเร็จก็ได้แนวคิดมาจากการทำเครื่องบินร่อน เป็นต้น และ 4) ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความคิดในรายละเอียดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดหลักให้ได้ความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความคิดละเอียดลออเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่ให้สำเร็จ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Cunningham, &Cordeiro (2003) กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่เพื่อให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและให้เกิดความปลอดภัยมีวิธีการดังนี้ 1) รวบรวมรายการอาคารสถานที่และจัดทำบัญชีอาคารสถานที่ 2) วิเคราะห์อาคารสถานที่แต่ละประเภท โดยตรวจสอบกับเกณฑ์และมาตรฐานที่วางไว้ 3) คัดเลือกอาคารสถานที่ที่ไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อเตรียมปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน 4) ปรับปรุงอาคารสถานที่ตามแผนที่วางไว้ 5) วางแผนการใช้อาคารสถานที่ตามความเหมาะสม 6) จัดบุคลากรตรวจตราความพร้อมของอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ 7) จัดวางมาตรการในการใช้อาคารสถานที่โดยคำนึงถึงความปลอดภัย 8) ใช้แผนภูมิในการประเมินผลและรายงานการใช้อาคารสถานที่ 9) นำผลจากการประเมินไปพัฒนาอาคารสถานที่ และ 10) สนับสนุนบุคลากรทั้งภายในและภายนอกกรมทรัพยากรจากชุมชนมาพัฒนาอาคารสถานที่ จึงนับว่ามีความสำคัญต่อการจัดการคุณภาพโดยรวมเป็นอย่างดีซึ่งนอกจากจะใช้ประโยชน์ในด้านส่งเสริมการบริหารให้เกิดคุณภาพแล้ว ยังส่งเสริมสุขภาพจิตและเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ เสริมสร้างความสุขให้กับบุคลากรได้อีกด้วย รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Moats (1997) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์กรสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ วัฒนธรรมแบบสร้างสรรค์ (Constructive Culture) คือ วัฒนธรรมที่ให้ความสมดุลอย่างพอเหมาะระหว่างคนกับงาน ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันและการบรรลุเป้าหมายของ

ตนเองมีความผสมกลมกลืนระหว่างการบรรลุเป้าหมายขององค์การพร้อมๆ กับการพัฒนาบุคลากร วัฒนธรรมแบบป้องกันเชิงรับ (Passive-Defensive Culture) คือ การให้ความสำคัญกับคนมากจนขาดการใส่ใจกับงาน ถึงแม้ว่าจะให้ความสำคัญกับคนมากแต่บุคลากรยังรู้สึกขาดความมั่นคงกลุ่มสมาชิกจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างระมัดระวังและวัฒนธรรมแบบป้องกันเชิงรุก (Aggressive-Defensive Culture) คือ วัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับงานเหนือบุคคลเกิดบรรยากาศและแรงขับจากรู้สึกไม่มั่นคง บางครั้งบุคลากรมุ่งสนองความต้องการของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลเสียต่อคนอื่น สมาชิกจะต้องเข้มแข็ง เป็นอิสระและมีเล่ห์เหลี่ยม อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Beebe, Mottet, & Roach (2004) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารได้มีการนำเสนอแบบจำลองการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ ดังนี้

- 1) ผู้ส่ง เป็นจุดเริ่มต้นของข่าวสาร โดยปกติมักเป็นบุคคลหรือเครื่องมือต่างๆ
- 2) ผู้รับ คือ บุคคลที่จะถอดรหัสหรือแปลความเพื่อทำความเข้าใจกับข่าวสารที่ได้รับ
- 3) ข่าวสาร หมายถึง ข้อเขียน คำพูดหรือการแสดงที่ไม่ใช่การพูด ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารที่มีความหมายตรงตามที่คุณผู้ส่งกำหนด
- 4) ช่องทาง หมายถึง วิธีการที่ข่าวสารข้อมูลถูกส่งออกไปสู่ผู้รับสาร
- 5) สิ่งรบกวน หมายถึง สิ่งที่สอดแทรกเข้ามา ระหว่างการสื่อสาร ซึ่งทำให้การสื่อสารเกิดอุปสรรค ลดความถูกต้อง เกิดความคลาดเคลื่อนของข่าวสาร เช่น เสียงดังของรถ หรือการคิดเรื่องอื่นขณะฟังผู้อื่นพูด เป็นต้น
- 6) การสะท้อนกลับ หมายถึง การตอบสนองต่อข่าวสารที่ได้รับด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งจะแสดงถึงการรับรู้และเข้าใจที่มีต่อข่าวสารนั้น และ
- 7) บริบท หมายถึง สภาพแวดล้อมในการสื่อสารทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภูชลา ลั่นเหลือ (2554) เรื่องโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบุว่า ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมแสดงออกของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวดี วิจิตรจันทร์ (2559) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ระบุว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมขององค์กรอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของระดับการรับรู้ปัญหาการจัดการสโมสรวอลเลย์บอลโดยใช้หลัก 7 ด้าน ที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด TQM โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร มีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรในภาพรวม ด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านวัฒนธรรมองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ด้านการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงให้เห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์ สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี วัฒนธรรมองค์กรและการสื่อสารเป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรและส่งเสริมให้การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ขับเคลื่อนผลักดันให้องค์กรมีผลการดำเนินงานประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภูชลา ลั่นเหลือ (2554) เรื่องโมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำ

เชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบุว่า อิทธิพลทางตรง มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง ด้านปัจจัยความคิดสร้างสรรค์ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสามารถคล้องกับงานวิจัยของภาวดี วิจิตรจันทร์ (2559) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ระบุว่า ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมขององค์กร คุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารที่มุ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความสะอาดและเทคโนโลยีและระบบกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาพบว่า ปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา ใจสุข (2558) เรื่องการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการสโมสรวอลเลย์บอลในประเทศไทยโดยแนวคิด TQM ระบุว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ปัญหาในการจัดการสโมสรวอลเลย์บอลโดยแนวคิด TQM พบว่า ด้านการสื่อสารภายนอกและการสร้างภาพลักษณ์องค์กร กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการบริหารสโมสรมีระดับการรับรู้ปัญหาแตกต่างกันกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นทีมผู้ฝึกสอนและนักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาในครั้งนี้ หากนำปัจจัยทั้งหมดมาพัฒนาการบริหารองค์กรด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจด้วยความร่วมมือของบุคลากรทุกคน จะส่งผลให้การบริหารงานมีคุณภาพมากขึ้นและสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารของขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี นำปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรด้านความคิดสร้างสรรค์ ควรนำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กรและด้านวัฒนธรรมองค์กร ควรปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
2. ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี นำปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรด้านความคิดสร้างสรรค์ ควรนำความรู้มาดัดแปลงเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานในองค์กร ได้นำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กร และองค์การบริหารส่วนตำบลมีการระดมสมองเพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน
3. การจัดการกระบวนการ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี นำปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ด้านความคิดสร้างสรรค์ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการระดมสมองเพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน มีวิธีการในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีวิธีการในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้หลายวิธีและได้นำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร ควรปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกระตุ้นให้บุคลากรทำงานอย่างกระตือรือร้นเพื่อบรรลุเป้าหมาย และองค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในกิจกรรมใหม่ๆ ที่หลายหลายและด้านการสื่อสาร

ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงาน และมีความเข้าใจในการถ่ายทอดการสื่อสารไปยังผู้อื่น

4. การทำงานเป็นทีม ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี นำปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ด้านความคิดสร้างสรรค์ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการระดมสมองเพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานได้นำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กรและมีวิธีการในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้หลายวิธี ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการวางแผนการใช้อาคารสถานที่อย่างเหมาะสม เช่น มีการขอใช้ห้องประชุมในการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยแจ้งให้เจ้าของสถานที่ทราบก่อนล่วงหน้าและองค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบไฟฟ้าและแสงสว่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน ด้านวัฒนธรรมองค์กร องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการกระตุ้นให้บุคลากรทำงานอย่างกระตือรือร้นเพื่อบรรลุเป้าหมายและปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและด้านการสื่อสาร ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาสั่งและมอบหมายงานไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในการถ่ายทอดการสื่อสารไปยังผู้อื่น

5. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี นำปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ด้านความคิดสร้างสรรค์ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการระดมสมองเพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน ได้นำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กรและนำความรู้มาดัดแปลงเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานในองค์กร ด้านวัฒนธรรมองค์กร ควรปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและด้านการสื่อสาร ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานและมีความเข้าใจในการถ่ายทอดการสื่อสารไปยังผู้อื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานที่มีการนำการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ไปใช้ในองค์กร และหน่วยงานที่มีได้นำการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรไปใช้ในองค์กร ว่าหน่วยงานไหนมีผลการดำเนินงานที่ประสบผลสำเร็จมากกว่ากัน

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการนำการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ก่อนและหลังไปใช้ในองค์กร เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาการบริหารงานขององค์กร

เอกสารอ้างอิง

- จิตติมา ใจสุข. (2558). การวิเคราะห์ปัญหาการจัดการสโมสรวอลเลย์บอลในประเทศไทย
โดยแนวคิด TQM. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิษณุพงศ์ ทองพวง. (2556). องค์ประกอบการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรของมหาวิทยาลัย
เอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- นพวรรณ ศรีสวัสดิ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM)
กับการพัฒนาวัฒนธรรมในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิกัญชลาล ลั่นเหลือ. (2554). โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประพจน์ แยมทิม. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับประสิทธิภาพ
การจัดการศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภาวดี วิจิตรจันทร์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM)
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2558). **เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ: วิชั่นพรีนซ์ แอนด์ มีเดีย.
- อนันต์ เตียวต้อย. (2551). รูปแบบการบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อลิษา สุขณพันธ์. (2555). การบริหารแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- Beebe, Steven A., Mottet, Timothy, P., & Roach, David K. (2004). **Training
& Development: Communicating for Success** (2nd ed.). Texas: Pearson.
- Cunningham, G. William, & Cordeiro A., Paula. (2003). **Education Leadership:
A Problem-Based Approach** (2nd ed.). Boston: Pearson Education.
- Deming, Edward W. (1982). **Quality Productivity and Competitive Position**.
Cambridge: Massachusetts Institute of Technology, Center for Advance
Engineering.
- Green, S. B. (1991). How Many Subjects Does It Take to Do a Regression Analysis?
Multivariate Behavioral Research, 26(3), 499-510.
- Guilford, J. P. (1969). **The Nature of Human intelligence**. New York: McGraw Hill.

Moats, Scott H. (1997). **The Relationship Between Organizational Culture and Organizational Effectiveness: Producing Pastoral Ministry and World Mission Major Graduates in Four Denominational Colleges.** Doctoral Dissertation, University of Minnesota.

The Government Procurement Operations with an Electronic Government Procurement (e – GP) of the Local Administrative Organizations in Muang District, Ang Thong Province

Eittipass Tongyoy

Officer of Local Administrative Organizations in Muang District, Ang Thong Province

Corresponding Author: eittipass20@gmail.com

Received: April 23, 2021 Revised: April 26, 2021 Accepted: April 28, 2021

Abstract

The purposes of this research are to study the government procurement operations using an electronic government procurement (e-GP) of the local administrative organizations in Muang District, Ang Thong Province, and to compare the organizations' government procurement operations using the e-GP. The three hundred and ten business owners who traded with the local government organizations answered a questionnaire which had the reliability at 0.82. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA with F-test. When there was a statistical significance, a paired comparison by Scheffe was used to analyze such a significance of the data.

The findings showed that the organizations' government procurement operations using the e -GP, in overall, was at the high level. When considering on each aspect, the controlling aspect gained the highest mean, following by the organization management, planning and motivation, respectively. For the comparison of the organizations' government procurement operations using the e -GP, it found that there were no significant differences on the operations regardless of the genders, ages and educational levels.

Keywords: Government Procurement, Operations, Local Administrative Organizations

การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e – GP) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง

อิทธิภาส ทองย้อย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง

Corresponding Author: eittipass20@gmail.com

ได้รับบทความ: 23 เมษายน 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 26 เมษายน 2564 ตอรับตีพิมพ์: 28 เมษายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง และเปรียบเทียบการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ เจ้าของสถานประกอบการที่ได้ค้าขายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง จำนวน 310 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม มีระดับค่าความเชื่อมั่น 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยการทดสอบค่าเอฟ เมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1. การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านการควบคุม ด้านการจัดองค์กร ด้านการวางแผน และด้านการจงใจตามลำดับ และ 2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ, การดำเนินงาน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทนำ

เดิมส่วนราชการต้องดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ควบคู่ไปกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดหาพัสดุด้วยวิธีตลาดอิเล็กทรอนิกส์ Electronic Market: e-market และด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Bidding: e-bidding) รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในการบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของฝ่ายบริหารก็ต้องดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยถือปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานนั้นๆ และในปัจจุบันคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้บังคับกับหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลและตรวจสอบจากกรมบัญชีกลาง

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่มีรายละเอียดอยู่หลายขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีความซับซ้อน อีกทั้งแนวทางการปฏิบัติมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุต้องอาศัยประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก จึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีปัญหาในการใช้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์อยู่ตลอดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานด้านพัสดุที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารงานพัสดุ และวิธีปฏิบัติทางอิเล็กทรอนิกส์อันเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติงานด้านการพัสดุ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทันท่วงที จึงจำเป็นต้องให้ต้องให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวซึ่งเป็นเรื่องใหม่แก่ผู้บริหารงานด้านงานพัสดุ ผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุที่เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุโดยตรงหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้บริหารของหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแลการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารงานพัสดุ ได้ศึกษาทำความเข้าใจและเป็นการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง (สำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2560)

การจัดซื้อจัดจ้างเป็นกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งพัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ตามภาระหน้าที่ของแต่ละส่วนงาน สืบเนื่องจากอดีตการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐในแต่ละแห่ง มีระเบียบการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยราชการส่วนกลาง การปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างจะอยู่ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐอื่นๆ มีระเบียบการปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างเป็นของตนเอง ซึ่งการจัดซื้อจัดจ้างในภาครัฐ ถือเป็นหัวใจหลักที่ขับเคลื่อนการใช้จ่ายเงินงบประมาณของประเทศ รัฐบาลจึงได้เล็งเห็นความสำคัญ ส่งผลให้การจัดซื้อจัดจ้างได้บัญญัติไว้เป็นส่วนหนึ่งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 การปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน และการจัดทำบริการสาธารณะ ส่งผลให้มีการปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้มีความคล่องตัว เปิดเผย ตรวจสอบได้และมีกลไกในการป้องกันการทุจริตทุกขั้นตอน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 16 มาตรา 258) จึงให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งเริ่มดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (e - procurement) โดยเริ่มทดลองการประมูลออนไลน์ (e - auction หรือ online auction) และได้มีการ

เพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2549 ให้สอดคล้องโดยเพิ่มวิธีการจัดซื้อจัดจ้างอีกหนึ่งวิธี คือ การประกวดราคาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e - auction) คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2548 กำหนดให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐทุกแห่งที่จะจัดซื้อจัดจ้างตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ให้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e - GP) หรือ e - procurement ซึ่งได้กำหนดวิธีการจัดซื้อจัดจ้างไว้ 2 วิธี คือ การจัดซื้อจัดจ้างทั่วไปที่มีมูลค่าไม่สูงให้ใช้วิธี e - shopping และการจัดซื้อจัดจ้างที่มีมูลค่าสูงหรือการประมูลแข่งขันราคาให้ใช้วิธีประกวดราคาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e - auction) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2549

การนำระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Government Procurement: e-GP) มาใช้ โดยกรมบัญชีกลางจัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องครบถ้วน เชื่อมต่อข้อมูลกับแหล่งข้อมูลภายนอกที่เกี่ยวข้องและเป็นต้นแบบการประมูลด้วยอิเล็กทรอนิกส์ที่ครบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ลดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานตามระเบียบ คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการใช้งานเป็นสำคัญ ซึ่งจะก่อให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงิน มีการวางแผนการดำเนินงาน และมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้การจัดซื้อจัดจ้างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งเพื่อให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีการส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งเพื่อป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ อันจะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับสาธารณชนและก่อให้เกิดผลดีกับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างต้องศึกษาเรียนรู้อยู่เสมอ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2553 ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง ดำเนินการจัดทำประกาศจัดซื้อจัดจ้างสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีสอบราคา ประมวลราคา และประกวดราคาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในระบบ e - GP ให้เป็นที่รู้กันอย่างกว้างขวางในเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลาง และเว็บไซต์ของหน่วยงาน กรมบัญชีกลางในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลการบริหารพัสดุจึงได้พัฒนาระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชน สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างและพัสดุภาครัฐได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ครบถ้วนทั่วถึง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้หน่วยงานสามารถปฏิบัติงานจัดซื้อจัดจ้างผ่านระบบ online บนเว็บไซต์ได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอนที่ระเบียบว่าด้วยการพัสดุฯ กำหนด เพิ่มความโปร่งใส ลดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานตามระเบียบ ลดความซ้ำซ้อนการบันทึกข้อมูลและฝ่ายบริหารสามารถติดตามข้อมูลได้แบบ online real time ในระบบ รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพในการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณได้ ทั้งนี้ให้หน่วยงานเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2553 เป็นต้นไป

ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ในส่วนของดำเนินงานนั้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระ

ในการบริหาร (อัจจิมา ฉัตรแก้ว, 2555) จัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา การเงินและการคลัง โดยรัฐบาลจะมีหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น ภายในกรอบของกฎหมายเท่านั้น การดำเนินกิจการสาธารณะนั้นต้องใช้ปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จจุล่งตามแผนงานขององค์กรนั้น ต้องประกอบด้วยหลายภาคส่วนอันได้แก่ บุคคล เงิน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์รวมถึงพัสดุด้วยการบริหารการจัดการ ซึ่งกระบวนการในการจัดหานั้น ต้องปฏิบัติอยู่ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพัสดุ เพื่อเป็นการควบคุมในการจัดหา มีความคุ้มค่า และเป็นไปตามความต้องการของประชาชน

จากแผนแม่บทการปฏิรูประบบราชการได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกลไก และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารพัสดุภาครัฐเพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้าง การใช้ทรัพยากรของรัฐและระบบการตรวจสอบถ่วงดุล เป็นไปอย่างโปร่งใส ประหยัด มีประสิทธิภาพและรัฐได้มีนโยบายให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐทุกแห่งลงประกาศความต้องการจัดซื้อจัดจ้าง/การประกวดราคาให้เป็นที่รู้จักกัน อย่างกว้างขวางในเว็บไซต์เพื่อให้เกิดความชัดเจน โปร่งใส และตรวจสอบได้ (ซึ่งได้มีการจัดทำเว็บไซต์ ให้หน่วยจัดซื้อภาครัฐมาดำเนินการดังกล่าวแล้ว) กรมบัญชีกลางในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล การบริหารงานพัสดุ จึงได้จัดทำแผนปฏิรูปการบริหารพัสดุให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการบริหาร ภาครัฐแนวใหม่ โดยแผนปฏิรูปฯ ดังกล่าวได้กำหนดให้พัฒนาระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงให้การดำเนินการผ่านเว็บไซต์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้จัดทำโครงการพัฒนา ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

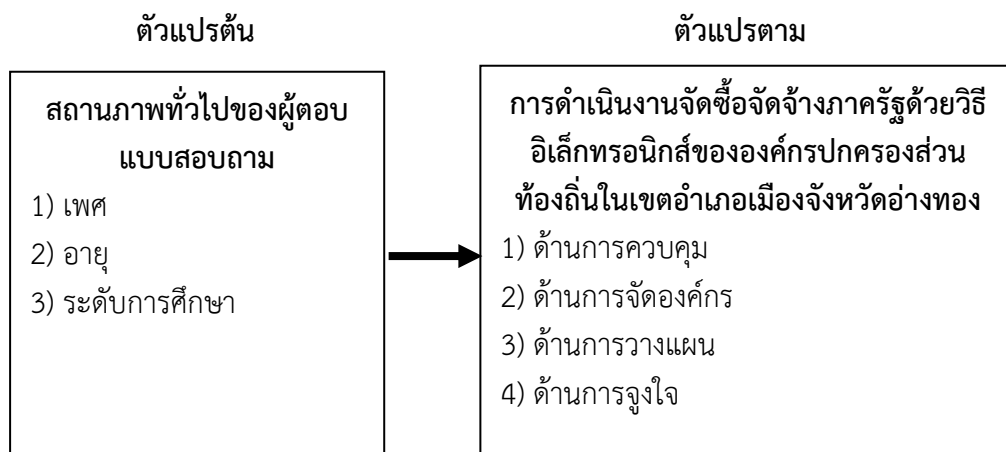
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ยังมีปัญหาจากการใช้ระบบ ส่งผลทำให้งาน ล่าช้าในการดำเนินงาน การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนด นโยบายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยใช้แนวคิด กระบวนการบริหาร จัดการของ สมคิด บางโม (2558) มาศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการจัดองค์กร ด้านการ วางแผน ด้านการจูงใจ ซึ่งสามารถนำเสนอเป็นกรอบความคิดได้ ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถานประกอบการที่ได้จดทะเบียนค้าขายและเคยทำการค้าขายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ซึ่งทั้งหมดจำนวน 1,348 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (กาสั ก เต๊ะซันหมาก, 2553, หน้า 95) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 0.5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวน 310 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) ประเภทปลายปิด (Closed Form) และลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาประกอบในการสร้างเป็นแบบสอบถามการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม เป็นแบบปลายปิด (Close End) กำหนดให้ผู้ตอบเลือกได้คำตอบเดียว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) โดยการตรวจสอบเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของ แบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน

2.3.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Data Collection and Compilation) โดยผู้วิจัยได้ให้อาสาสมัครนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 310 ชุด แล้วผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยการทดสอบค่าเอฟ เมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ปรากฏผลดังตาราง 1 – 5

ตาราง 1 แสดงการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวม

การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์	ระดับการดำเนินงาน		แปลผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1 ด้านการวางแผน	4.13	0.63	มาก	3
2 ด้านการจัดองค์การ	4.15	0.62	มาก	2
3 ด้านการจูงใจ	4.08	0.65	มาก	4
4 ด้านการควบคุม	4.16	0.61	มาก	1
รวมเฉลี่ย	4.13	0.55	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านการควบคุม ด้านการจัดองค์การ ด้านการวางแผน และ ด้านการจูงใจ

ตาราง 2 แสดงการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการวางแผน

การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์	ระดับการดำเนินงาน		แปลผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1 มีการสำรวจความต้องการของสถานประกอบการ	4.32	0.63	มาก	2
2 มีการแจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้ระบบ	4.41	0.62	มาก	1
3 สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ระบบ	4.08	0.65	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.27	0.55	มาก	

จากตาราง 2 พบว่า การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการวางแผนภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ มีการแจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้ระบบ รองลงมาคือ มีการสำรวจความต้องการของสถานประกอบการและสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ระบบ

ตาราง 3 แสดงการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการจัดองค์การ

การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์	ระดับการดำเนินงาน		แปลผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1 มีการวางแผนที่ชัดเจนในการนำระบบมาใช้	4.38	0.63	มาก	2
2 มีขั้นตอนการใช้ระบบ	4.20	0.62	มาก	3
3 มีเจ้าหน้าที่ที่คอยให้คำแนะนำในการใช้ระบบ	4.48	0.65	มาก	1
รวมเฉลี่ย	4.35	0.55	มาก	

จากตาราง 3 พบว่า การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการจัดองค์การ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ มีเจ้าหน้าที่ที่คอยให้คำแนะนำในการใช้ระบบ รองลงมาคือ มีการวางแผนที่ชัดเจนในการนำระบบมาใช้ และมีขั้นตอนการใช้ระบบ

ตาราง 4 แสดงการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการจูงใจ

การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์	ระดับการดำเนินงาน		แปลผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการใช้ระบบให้กับสถานประกอบการ	4.31	0.63	มาก	2
2 เจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือและประสานงานกับสถานประกอบการ	4.50	0.62	มาก	1
3 ให้ความสะดวกในการติดต่อสอบถามปัญหาการใช้ระบบ	4.30	0.65	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.37	0.55	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการจูงใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ เจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือและประสานงานกับสถานประกอบการ รองลงมาคือ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการใช้ระบบ ให้กับสถานประกอบการ และให้ความสะดวกในการติดต่อสอบถามปัญหาการใช้ระบบ

ตาราง 5 แสดงการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการควบคุม

การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์		ระดับการดำเนินงาน		แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการหลังใช้ระบบ	4.47	0.63	มาก	1
2	มีการติดตามปัญหาการใช้ระบบของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ	4.15	0.62	มาก	2
3	มีการนำข้อคิดเห็นของสถานประกอบการมาปรับใช้ในระบบ	4.10	0.65	มาก	3
รวมเฉลี่ย		4.24	0.55	มาก	

จากตาราง 5 พบว่า การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการควบคุม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ การสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการหลังใช้ระบบ รองลงมาคือ มีการติดตามปัญหาการใช้ระบบของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ มีการนำข้อคิดเห็นของสถานประกอบการมาปรับใช้ในระบบ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 6 – 8

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ชาย	87	4.07	0.56	13.12
หญิง	223	4.17	0.53	

จากตาราง 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยจำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม

อายุ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
น้อยกว่า 31 ปี	ระหว่างกลุ่ม	0.55	3	0.18	0.47	0.70
	ภายในกลุ่ม	116.20	306	0.39		
	รวม	116.75	309			
31-40 ปี	ระหว่างกลุ่ม	0.88	3	0.29	0.77	0.51
	ภายในกลุ่ม	112.12	306	0.38		
	รวม	112.99	309			
41-50 ปี	ระหว่างกลุ่ม	0.59	3	0.20	0.46	0.71
	ภายในกลุ่ม	124.07	306	0.42		
	รวม	124.66	309			
51-60 ปีขึ้นไป	ระหว่างกลุ่ม	0.95	3	0.32	0.86	0.46
	ภายในกลุ่ม	108.81	306	0.37		
	รวม	109.76	309			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.57	3	0.19	0.64	0.59
	ภายในกลุ่ม	87.51	306	0.30		
	รวม	88.08	309			

จากตาราง 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยจำแนกตามอายุพบว่าในภาพรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม

ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	t
ต่ำกว่าปริญญาตรี	206	4.17	.523	1.37
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	104	4.08	.589	

จากตาราง 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ในภาพรวม และในรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-GP) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการวางแผนภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้ระบบและเปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ระบบโดยการแจ้งปัญหาอุปสรรคและวิธีการแก้ไข ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารณีย์ เชียงกา (2556) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่ามากไปหาน้อย คือ ด้านความปลอดภัยของระบบ ด้านข้อมูลเนื้อหา และด้านระบบฐานข้อมูลต่างๆ (e-GP)

1.2 การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการจัดองค์การ ภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการวางแผน และกำหนดขั้นตอนในการนำระบบมาใช้อย่างชัดเจน และมีเจ้าหน้าที่ที่คอยให้คำแนะนำในการใช้ระบบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิรณา แก้วสุ่น, และ ไกรชิต สุตะเมือง (2559) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการจัดการความสัมพันธ์กับผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีต่อผลการดำเนินการด้านการจัดซื้อจัดหาผักและผลไม้สดในร้านค้าปลีกสมัยใหม่ในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีผลสำคัญทางสถิติ จำนวน 6 ปัจจัยของการจัดการความสัมพันธ์กับผู้จัดหาวัตถุดิบ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้จัดหาวัตถุดิบ นโยบายของผู้ซื้อ ขั้นตอนการสั่งซื้อ ความขัดแย้งระหว่างผู้ซื้อและผู้จัดหาวัตถุดิบ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพล ต่อผลการดำเนินการด้านการจัดซื้อจัดหา

1.3 การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการจูงใจ อยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือและประสานงานกับสถานประกอบการเป็นอย่างดี มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการใช้ระบบให้กับสถานประกอบการและให้ความสะดวกในการติดต่อสอบถามปัญหาการใช้ระบบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ดำรงรัตน์ (2558) ศึกษาเรื่องการศึกษากระบวนการจัดการและรูปแบบการปฏิบัติงานในองค์กรที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน (ย่านสีลม) พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับแรงจูงใจในการทำงานต่อระบบการจัดการภายในองค์กรมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ คือ ด้านโครงสร้างของหน่วยงาน ด้านการประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมและการควบคุม และด้านกิจกรรมการควบคุม ตามลำดับ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษ จรินทร์, และลัดดาวัลย์ ฤทธิ์สมบูรณ์ (2563) ศึกษาเรื่องการบริหาร

จัดการองค์กรและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานในธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์: นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานแตกต่างกัน 2) การบริหารจัดการองค์กรมีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานในด้านการวางแผน การจัดองค์กร การนำองค์กร และการควบคุม 3) แรงจูงใจในการทำงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ด้านการเสริมแรงทางบวก การเสริมแรงทางลบ การลงโทษ และการสูญเสีย 4) การบริหารจัดการองค์กรส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานด้านการวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม

1.4 การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสำรวจความคิดเห็นของสถานประกอบการหลังใช้ระบบเพื่อเป็นการติดตามปัญหาการใช้ระบบของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอและนำข้อคิดเห็นของสถานประกอบการมาปรับใช้ในระบบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิดา เอี่ยมอัม, และจารุณี มีสมบัติ (2561) ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการควบคุมภายในด้านการรับและจ่ายตามแนวคิดระบบ COSO คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการเงินมีการควบคุมภายในด้านรับและจ่ายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยจำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานประกอบการที่ได้จดทะเบียนค้าขายและเคยทำการค้าขายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและมีความคุ้นเคยกันดีแม้จะอยู่คนละสถานประกอบการ นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการชี้แจงขั้นตอนการดำเนินงานให้ทราบอย่างเป็นขั้นตอนและสม่ำเสมอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพรรณ ศิวปฐมวีย์ (2549) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่พัสดุในสังกัดกระทรวงการคลังที่มีต่อการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการจัดซื้อจัดจ้างโดยการประมูลด้วยระบบ e-Auction แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยจำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานประกอบการที่ได้จดทะเบียนค้าขายและเคยทำการค้าขายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง มีช่วงอายุใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ และได้รับการชี้แจงขั้นตอนการดำเนินงานจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรายบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพรรณ ศิวปฐมวีย์ (2549) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่พัสดุในสังกัดกระทรวงการคลังที่มีต่อการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยผลการ

ทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการจัดซื้อจัดจ้างโดยการประมูลด้วยระบบ e-Auction แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง โดยจำแนกตามระดับการศึกษาไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กันทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานประกอบการที่ได้จดทะเบียนค้าขายและเคยทำการค้าขายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ได้รับการชี้แจงทำความเข้าใจวิธีการใช้ระบบจากเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพรรณ ศิวปฐมวัย (2549) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่พัสดุในสังกัดกระทรวงการคลังที่มีต่อการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีประมูลแบบเดิมแตกต่างกัน และระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องการแก้ไขปัญหาในการฮั้วประมูลด้วยระบบ e-Auction

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-GP) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง เช่น การจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ การเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการเปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง

2. ควรมีแนวทางในการวางแผน การควบคุม เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง เช่น โครงการ ฝึกอบรมการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐอย่างไรให้ปลอดภัยจาก สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) หรือข้อสังเกตและข้อควรระวังในการจัดซื้อจัดจ้าง

3. ควรมีแนวทางในการสร้างแรงจูงใจและการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพของบุคลากรเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้ให้บริการแต่ละแห่งที่เป็นหน่วยงานเหมือนกันแต่ต่างพื้นที่เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการวางกลยุทธ์ในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรศึกษาปัญหาในการใช้ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละด้าน เพื่อให้การดำเนินงานจัดหาพัสดุให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมบัญชีกลาง. (2553). ข้อมูลจากระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (e-Government Procurement: e-GP). สืบค้น มกราคม 17, 2563, จาก <http://www.gprocurement.go.th>.
- กฤษฎา จรินทร์, และลัดดาวัลย์ ฤทธิ์สมบูรณ์. (2563, สิงหาคม). การบริหารจัดการองค์กรและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานในธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์: นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี. วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 3(2), 1-15.
- กาสัก เต๊ะขันหมาก. (2553). หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ภิรมย์ แก้วสุ่น, และไกรจิตต์ สุตะเมื่อง, (2559, พฤศจิกายน). อิทธิพลของการจัดการความสัมพันธ์กับผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีต่อผลการดำเนินการด้านการจัดซื้อจัดหาผักและผลไม้สดในร้านค้าปลีกสมัยใหม่ในประเทศไทย. RMUTT Global Business and Economics Review, 11(2), 11-22.
- นันทิดา เอี่ยมอ้อม, และจารุณี มีสมบัติ. (2561). สภาพปัญหาและแนวทางการควบคุมภายในด้านการรับและจ่าย ตามแนวคิดระบบ COSO คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ครั้งที่ 6 ประจำปี 2561, 108-122.
- ปารณีย์ เชียงกา. (2556). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, 6 เมษายน 2560, หน้า 78.
- สุพัตรา ดำรงรัตน์. (2558). การศึกษาระบบการจัดการและรูปแบบการปฏิบัติงานในองค์กรที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน (ย่านสีลม). การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมคิด บางโม. (2558). องค์กรและการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- สำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2560). ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารงานพัสดุภาครัฐ และวิธีปฏิบัติทางอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- อรรณพ ศิวปฐมชัย. (2549). ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่พัสดุในสังกัดกระทรวงการคลังที่มีต่อการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉิมา ฉัตรแก้ว. (2555). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Activity Management for Improving the Quality of Life in Accordance with the Sufficiency Economy Philosophy of the Cane Farmers Group Association, Region 7

Adisak Saechee

Nittaya Sintao

Master of Public Administration Program Stamford International University

Corresponding Author: adisak7238@outlook.co.th

Received: February 23, 2021 Revised: March 20, 2021 Accepted: March 30, 2021

Abstract

This research aimed to study: 1) the level of activity management to improve the quality of life in accordance with the sufficiency economy philosophy of the Sugarcane Farmer Association Region 7 2) the application of the sufficiency economy philosophy of the Sugarcane Farmer Association Group Region 7 3) the application of the sufficiency economy philosophy having a rational relationship and the level of activity management to improve the quality of life in accordance with the sufficiency economy philosophy of the Sugarcane Farmer Association Region 7. The sample group were 130 people of the Sugarcane Farmer Association Region 7 in Tha Maka District. Kanchanaburi Province which is from Nonprobability sampling and Quota sampling

Findings: 1) The activity management to improve the quality of life according to the sufficiency economy philosophy of the Sugar Cane Farmers Association Region 7, in overall, was at high level in each aspect in term of management. The order is as follows: generosity (sharing, helping each other), conservation and use of natural resources and the environment, savings, livelihoods, reducing expenses and increasing income. 2) the applying the sufficiency economy philosophy of the sugarcane farmers' association 7 in overall and in each aspect, was practiced at high level. The highest was moral conditions, rationality, having a good immunity, knowledge conditions and modesty, respectively 3) Application of the sufficiency economy philosophy Moderation Rational In terms of having good immunity and in terms of moral conditions, there is a rational relationship with the management of activities to improve the quality of life in accordance with the Sufficiency Economy Philosophy of the Sugarcane Farmer Association Region 7, statistically significant at the level of .001

Keywords: Activity Management, Quality of Life, Sufficiency Economy Philosophy

การบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7

อดิศักดิ์ แซ่ฉี

นิตยา สีนเธาว์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: adisak7238@outlook.co.th

ได้รับบทความ: 23 กุมภาพันธ์ 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 20 มีนาคม 2564 ตอรับตีพิมพ์: 30 มีนาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 2) ศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 3) ศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับระดับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 130 คน ได้มาจากการใช้หลักความน่าจะเป็นและใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา

ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในภาพรวมและรายด้านมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ การเอื้ออาทร (การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) การอนุรักษ์ และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การออม การดำรงชีวิต การลดรายจ่าย และการเพิ่มรายได้ 2) การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในภาพรวมและรายด้านมีการประยุกต์อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ เงื่อนไขคุณธรรม ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และความพอประมาณ 3) การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุมีผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: การบริหารจัดการกิจกรรม, คุณภาพชีวิต, หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรประเทศหลักๆ ของโลก ประชากรส่วนหนึ่งในประเทศประกอบอาชีพอยู่ในภาคการเกษตร และมีการลงทุนทำธุรกิจการเกษตรจากกลุ่มทุนขนาดใหญ่ ได้แก่ การผลิตพืช การผลิตปศุสัตว์ การผลิตประมง และการแปรรูปสินค้าเกษตรในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผลผลิตส่วนใหญ่นำมาเป็นอาหารสำหรับประชากรภายในประเทศ และบางส่วนส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ สร้างรายได้กลับเข้ามาภายในประเทศ เพราะฉะนั้น สินค้าส่งออกส่วนใหญ่ของประเทศจึงมาจากภาคการเกษตร อย่างไรก็ตาม เกษตรกรรายย่อยมีแนวโน้มจะต้องเผชิญกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี รวมทั้งสถานการณ์และวิกฤตการณ์การเปลี่ยนแปลงระดับโลก ระดับประเทศ และกำลังส่งผลกระทบต่อเกษตรกรรายย่อยอย่างต่อเนื่อง (กัลยาณี ประเสริฐขจรศรี, 2557, หน้า 1)

โดยในส่วนของสมาคมชาวไร่ฮ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ทางคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกระทรวงมหาดไทย ประสานการดำเนินการโดยกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย จัดการอบรมแกนนำโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงขึ้น ใช้ชื่อโครงการว่า แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วัตถุประสงค์ของการประเมินเพื่อต้องการทราบความรู้สึกของคนในชุมชน ความรู้สึกเป็นสุข ความรู้สึกพอใจ สบายใจ สะดวกหมดห่วงไว้กังวลต่อสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตตนเอง ครอบครัวและชุมชนมากนักน้อยเพียงใด หลังจากที่ได้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาต่างๆ การประเมินเป็นการกระทำโดยชุมชนเพื่อผลต่อชุมชนโดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับการประกวด ไม่แข่งขันกับใคร ทำแล้วรู้ว่าตัวเองเป็นอย่างไร การประเมินให้ทราบผลที่เป็นการสะท้อนเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาและพิจารณาเชื่อมโยงย้อนไปถึงวิธีการต่างๆ ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย ความอยู่เย็นเป็นสุขด้วย ซึ่งหมายความว่าถึง สภาวะคนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ ทั้งจิตใจ กาย ปัญญา ที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นองค์รวมและสัมพันธ์กัน ได้ถูกต้องดีงาม นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างคนกับคน และระหว่างธรรมชาติกับสิ่งแวดล้อม โดยมีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการสร้างความสุขของมนุษย์ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีสุขภาพ เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งเป็นธรรม ครอบครัวอบอุ่น การบริหารจัดการชุมชนดี การมีสภาพแวดล้อมที่ดี มีระบบนิเวศสมดุล และเป็นชุมชนประชาธิปไตยมีธรรมมาภิบาล (กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, 2561)

ซึ่งความปรารถนาอันสูงสุดของมนุษย์คือการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนอกจากจะเกิดขึ้นแก่ตนเอง และยังหวังที่จะให้เกิดขึ้นแก่ครอบครัว เครือญาติและบุคคลอื่นๆ ในสังคมและประเทศชาติโดยรวมด้วย ปัจจุบันคุณภาพชีวิตได้รับการกำหนดให้เป็นเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เป้าหมายทุกด้านไม่ว่าจะเป็นสังคม เศรษฐกิจ การปกครอง ล้วนมุ่งเน้นไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์ในสังคม คุณภาพชีวิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อบุคคลและสังคมเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกำหนดหรือสร้างเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้ระดับของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ พัฒนาตนเองและสังคมไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา บุคคลแต่ละคนและแต่ละครอบครัวนั้นจึงจำเป็นต้องการพัฒนาทางการศึกษา แนวคิดและเจตคติที่ดี การรู้จักบริหารตนเองมีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น มีการประกอบอาชีพสร้างรายได้ตลอดจนการมีคุณธรรมและศีลธรรม หากทุกคนในสังคมสามารถปฏิบัติได้เช่นนี้ ก็เท่ากับว่าสามารถช่วยยกระดับตนเองและสังคมให้มีคุณค่าเจริญงอกงามพัฒนาไปสู่สังคมอุดมคติ ปัญหาต่างๆ ในสังคมจะลดลง

หรือหมดไป เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาโศกณิ ปัญหาอาชญากรรมและปัญหา
มลภาวะเป็นพิษ เป็นต้น ดังนั้น ประเทศต่างๆ จึงให้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการพัฒนาและปรับปรุง
คุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้นจนถึงระดับมาตรฐานที่สังคมต้องการ ช่วยให้สมาชิกในสังคมทุกคน
มีความกินดีอยู่ดีและมีความสุขสมบูรณ์ แต่เนื่องด้วยภาระหนี้สิน ทำให้ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย
จิตใจ สังคมและสภาพแวดล้อมโดยรวม ภาครัฐจึงเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหาด้วยการขอความร่วมมือ
จากองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการ (ณัฐพจน์ ยืนยง, 2555, หน้า 3)

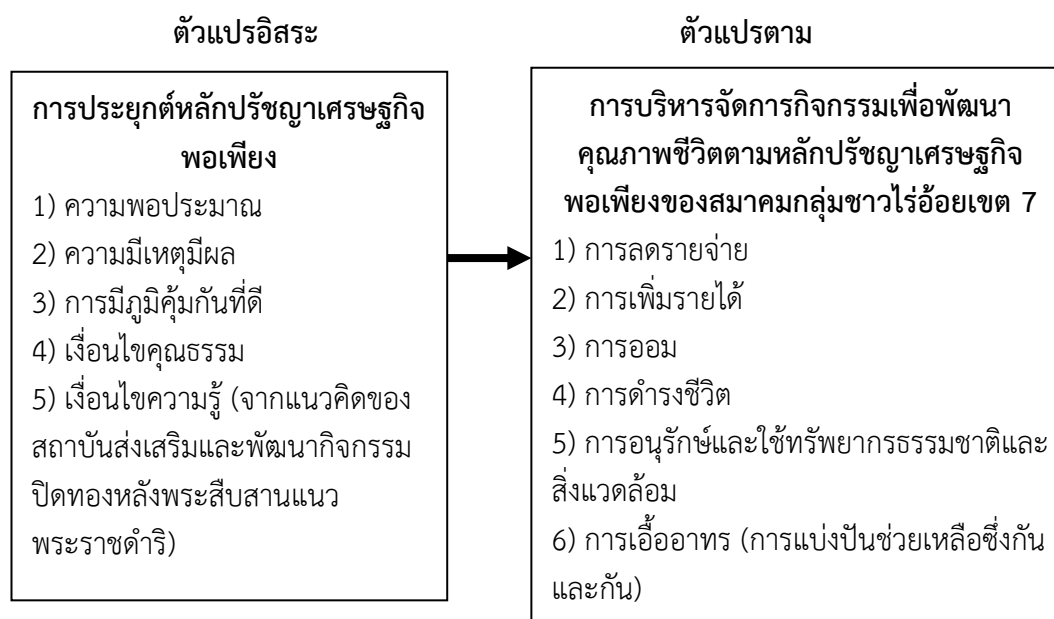
จากปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า แนวทางการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
ควรมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยการนำแนวทางการบริหารจัดการกิจกรรมและหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะศึกษา
แนวทางการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคม
ชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงคุณภาพชีวิต
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์
ในอันที่จะส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ พึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพ
ชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7
2. เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7
3. เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุมีผล 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดี 4) เงื่อนไขคุณธรรม และ 5) เงื่อนไขความรู้จากแนวคิดของ สถาบันส่งเสริมและพัฒนาการกรมปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ (2555, หน้า 2-3) และการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ประกอบด้วย 1) การลดรายจ่าย 2) การเพิ่มรายได้ 3) การออม 4) การดำรงชีวิต 5) การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) การเอื้ออาทร (การแบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) จากนโยบายการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกระทรวงมหาดไทย (2549)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี จาก 17 ตำบล จำนวน 234 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Green (1991, pp. 499-510) ได้กลุ่มประชากร 130 คน ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Random Sampling) และแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ประกอบด้วย 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุมีผล 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดี 4) เงื่อนไขคุณธรรม และ 5) เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ประกอบด้วย 1) การลดรายจ่าย 2) การเพิ่มรายได้ 3) การออม 4) การดำรงชีวิต 5) การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) การเอื้ออาทร (การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) มีจำนวน 30 ข้อ ซึ่งลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด มีการประเมินค่าแบบลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อคิดเห็น

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเชิงเนื้อหา ภาษาและสำนวน

2.2.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาว่ามีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด แล้วนำมาปรับปรุง ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.85-0.96

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.723

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วไปเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติและวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่ฮ้อยเขต 7 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ 51 ปีขึ้นไป จบการศึกษา อนุปริญญา/ปวส. มีสถานภาพสมรส และมีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท ผลการศึกษาพบว่า

1. การบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่ฮ้อยเขต 7 ในภาพรวมและรายด้านมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การเอื้ออาทร (การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การออม การดำรงชีวิต การลดรายจ่าย และการเพิ่มรายได้

2. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่ฮ้อยเขต 7 ในภาพรวมและรายด้านมีการประยุกต์อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ เงื่อนไขคุณธรรม ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้และความพอประมาณ

3. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุมีผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีและด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

1. การบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 มีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น มีความสุข มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตดี มีอาหารกินดี มีสิ่งของหรือเงินใช้ตามความจำเป็น อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยใช้หลักการลดรายจ่าย การเพิ่มรายได้ การออม การดำรงชีวิต การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการเอื้ออาทร (การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงมหาดไทย (2549) ได้กำหนดการดำเนินงานขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ครบทุกหมู่บ้านทั่วประเทศในปี 2551 ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับครัวเรือนและหมู่บ้าน กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงไว้ 6 ด้านดังนี้ 1) กิจกรรมการลดรายจ่าย ประกอบด้วยกิจกรรมทั้งในระดับครัวเรือนและระดับชุมชน ได้แก่ การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ เพื่อบริโภค การใช้วัตถุดิบท้องถิ่นในการผลิตสินค้า การผลิตเครื่องอุปโภคใช้เองในครัวเรือน การประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา น้ำมันเชื้อเพลิง การนำวัสดุที่ใช้แล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เช่น สินค้าฟุ่มเฟือย การเที่ยวเตร่ การจัดกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรมมากเกินไปจนความจำเป็น เป็นต้น 2) กิจกรรมการเพิ่มรายได้ ประกอบด้วยกิจกรรมในระดับครัวเรือน ได้แก่ การปลูกพืชหมุนเวียน การพัฒนาอาชีพให้มีประสิทธิภาพ การแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า การใช้ที่ดินทำการเกษตรอย่างคุ้มค่า และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการทำอาชีพเสริม 3) กิจกรรมการออม ประกอบด้วยกิจกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน ได้แก่ การวางแผนการใช้จ่ายเงินเพื่อให้มีเงินเก็บออม มีกิจกรรมการออม เช่น เป็นสมาชิก กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มสัจจะสหกรณ์ออมทรัพย์ กองทุนหมู่บ้าน กองทุนอื่นๆ และธนาคาร เป็นต้น 4) กิจกรรมการดำรงชีวิต ประกอบด้วยกิจกรรมในระดับครัวเรือน ได้แก่ ครัวเรือนปฏิบัติตามหลักศาสนา การสืบทอดประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์อดทน มีคุณธรรม มีกิจกรรมลด ละ เลิก อบายมุข จัดทำบัญชีครัวเรือน มีแผนชีวิตหรือแผนตัวเรือน การติดตามสถานการณ์ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ รอบรู้ทันเหตุการณ์ รู้จักประมาณในการลงทุน ประกอบอาชีพตามกำลังทรัพย์และศักยภาพของตนไม่ก่อหนี้โดยไม่จำเป็น 5) กิจกรรมการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย กิจกรรมในระดับครัวเรือน ได้แก่ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่าและประหยัด การใช้สารอินทรีย์และชีวภาพในการทำการเกษตร การบริโภคสินค้าที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการกำจัดขยะและของเสียอย่างถูกวิธี และ 6) กิจกรรมของการเอื้ออาทร การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ประกอบด้วยกิจกรรมในระดับครัวเรือน ได้แก่ การสนับสนุนดูแลกลุ่มเศรษฐกิจชุมชน การได้รับการสนับสนุนดูแลจากครัวเรือนที่ประสบความสำเร็จในการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ (ครัวเรือนต้นแบบ) และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม (2557) เรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมอโศก จังหวัดนครปฐม ระบุว่า ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปทุมอโศก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน คือ ด้านการประหยัด ด้านการเรียนรู้ ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ด้านการลดรายจ่าย และ ด้านการเอื้ออารีต่อกัน ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการเพิ่มรายได้

2. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 พบว่า ในภาพรวมมีการประยุกต์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 มีแนวทางการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตนเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ และดำเนินไปในทางสายกลางที่เหมาะสม สอดคล้องกับวิถีความเป็นอยู่และความพอเพียง โดยประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบไปด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขคุณธรรมและเงื่อนไขความรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สถาบันส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ (2555, หน้า 2-3) ได้กล่าวว่า หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักการง่ายๆ ประกอบด้วย คุณลักษณะ 3 ประการ และเงื่อนไข 2 เงื่อนไข ดังนี้ 1) ห่วงที่ 1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ 2) ห่วงที่ 2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ 3) ห่วงที่ 3 ภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีเงื่อนไขของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง 2 ประการ ดังนี้ 1) เงื่อนไข 1 เงื่อนไขความรู้ องค์ประกอบในการทำงานทุกอย่างต้องเริ่มต้นจากความรู้ ซึ่งต้องรู้ลึก รู้กว้าง และสามารถนำวิชาการต่างๆ นั้นมาวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอนอย่างรอบคอบ และระมัดระวัง เพราะหากไม่มีความรู้ การนำไปปฏิบัติอาจมีปัญหา 2) เงื่อนไข 2 เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติ ปัญญาในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงเพ็ญ คุณภัทรสกุล (2558) เรื่องอิทธิพลของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตที่มีต่อความสุขในการทำงาน คุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท บารูม ดีไซน์ จำกัด ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต พบว่า ในภาพรวมมีระดับของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความพอประมาณ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ด้านเงื่อนไขความรู้ ด้านความ มีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนเอง โดยพนักงานมีความเข้าใจและประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี ทั้งการรู้จักใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย การปฏิบัติตนให้ดำเนินไปในทางสายกลาง การไม่ไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่างๆ การพัฒนาฝีมืออาชีพ การทำบุญซีร่วเรือน เป็นต้น อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม (2557) เรื่อง การประยุกต์ใช้

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนปทุมโมโคก จังหวัดนครปฐม ระบุว่า ผลการวิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนปทุมโมโคก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านเงื่อนไขความรู้

3. การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นว่า การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขคุณธรรม และ เงื่อนไขความรู้ ส่งผลให้สมาชิกสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 มีการบริหารจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความสุข มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี มีอาหารกินดี มีสิ่งของหรือเงินใช้ตามความจำเป็น อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพจน์ ยืนยง (2555) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ระบุว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครพบว่า การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบในด้านการลดรายจ่าย งานวิจัยนี้เสนอแนะว่าควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ควรใช้จ่ายเงินด้วยความพอดีโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ทำอาหารรับประทานภายในครัวเรือนโดยจะซื้ออาหารสำเร็จรูปเท่าที่จำเป็น และพยายามใช้จ่ายเงินตามรายได้ที่มีอยู่อย่างประหยัด ด้านเงื่อนไขความรู้ ควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในครัวเรือน และแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ควรมีการประยุกต์ธรรมตามหลักศาสนาอยู่เป็นประจำ

2. การเพิ่มรายได้ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ควรใช้จ่ายเงินด้วยความพอดีโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น และทำอาหารรับประทานภายในครัวเรือนโดยจะซื้ออาหารสำเร็จรูปเท่าที่จำเป็น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ควรเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์โดยไม่จำเป็นต้องราคาแพง มีการดูแลตนเองเพื่อป้องกันความเจ็บป่วย และมีการเตรียมตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้านเงื่อนไขความรู้ ควรแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในครัวเรือน และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ควรมีการประยุกต์ธรรมตามหลักศาสนาอยู่เป็นประจำ

3. การออม ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุมีผล ควรมีการวางแผนการดำเนินชีวิตด้วยความรอบคอบ และมีการใช้จ่ายเงินซื้อของอย่างคุ้มค่า ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ควรมีการเตรียมตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ โดยไม่จำเป็นต้องราคาแพง และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ควรมีการประยุกต์ธรรมตามหลักศาสนาอยู่เป็นประจำ

4. การดำรงชีวิต ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ควรใช้จ่ายเงินด้วยความพอดีโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น และทำอาหารรับประทานภายในครัวเรือน โดยจะซื้ออาหารสำเร็จรูปเท่าที่จำเป็น ควรมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างประหยัด มีการใช้จ่ายเงินซื้อของอย่างคุ้มค่า และมีการวางแผนการดำเนินชีวิตด้วยความรอบคอบ ด้านความมีเหตุมีผล ควรมีการวางแผน การใช้จ่ายอย่างประหยัด มีการใช้จ่ายเงินซื้อของอย่างคุ้มค่า และมีการวางแผนการดำเนินชีวิตด้วยความรอบคอบ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ควรเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์โดยไม่จำเป็นต้องราคาแพง และมีการดูแลตนเองเพื่อป้องกันความเจ็บป่วย และด้านเงื่อนไขคุณธรรม ควรมีการประยุกต์ธรรมตามหลักศาสนาอยู่เป็นประจำ

5. การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ควรมีการดูแลตนเองเพื่อป้องกันความเจ็บป่วย มีการเตรียมตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และมีความรอบคอบในการดำเนินชีวิต

6. การเอื้ออาทร (การแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน) ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ควรมีการประยุกต์ธรรมตามหลักศาสนาอยู่เป็นประจำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาคุณภาพชีวิตของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในด้านอื่นๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. ควรมีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับสมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และความต้องการที่แท้จริงของสมาชิกของสมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อยเขต 7 ในอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2561). เอกสารโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง.
กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- กัลยาณี ประเสริฐขรวงศ์. (2557). การจัดการทรัพยากรเกษตรตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ของเกษตรกร จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- กระทรวงมหาดไทย. (2549). การพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง โดยกรมการพัฒนาชุมชน.
กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- ณัฐพจน์ ยืนยง. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
กับคุณภาพชีวิตของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิวเมฆ นาวาบุญนิยม. (2557). การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตของชุมชนปทุมธานี จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม.
- สถาบันส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ. (2555). แนวคิด
“ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”. สืบค้น พฤษภาคม 6, 2562, จาก
<http://www.pidthong.org/philosophy.php#XM98FjAzblU>.
- แสงเพ็ญ คุณภัทรสกุล. (2558). อิทธิพลของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการ
ดำเนินชีวิตที่มีต่อความสุขในการทำงาน คุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิผลในการ
ปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทบาธรัม ดีไซน์ จำกัด. วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่,
8(2), 1-20.
- Green, S. B. (1991). How Many Subjects Dose it Take to do a Regression Analysis?
Multivariate Behavioral Research, 26(3), 499-510.

The Comparison of Women's Level of Participation in the Local Administrations in Khok-Charoen District, Lopburi Province

Parawadee Pobkaew

Female group of Khok Charoen District, Lopburi Province

Corresponding Author: para.wadee25@gmail.com

Received: April 23, 2021 Revised: April 26, 2021 Accepted: April 28, 2021

Abstract

The purposes of this research are to study the level of participation of women in the local administrations at Khok-Charoen District, Lopburi Province, and to compare women's level of participation in the local administrations based on their working positions, working experiences and educational levels. The four hundred women who had rights to participate in the local administrations in the area answered a questionnaire that had the reliability level at 0.88. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

The findings showed that, in overall, the women's level of participation in the local administrations, was at the average level. When considering on each aspect ranked from the highest mean to the least, they were voting, being a membership of the interest groups, participating in local activities, taking candidacy, managing or organizing as well as supervising and monitoring. From the comparison of the women's level of participation in the local administrations categorized by their working positions, working experience and educational levels, it found that the samples who had the different working positions held the similar views on the overall picture of women's roles in the local administrations. However, the participants who had the differences on working experience and educational level had the diverse views on women's roles in the local administrations, and it had the statistically significant difference at .05.

Keywords: Local Administration, Participation of Women, The Comparison

การศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรี ในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี

ปารวดี ผอบแก้ว

กลุ่มสตรีอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี

Corresponding Author: para.wadee25@gmail.com

ได้รับบทความ: 23 เมษายน 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 26 เมษายน 2564 ตอรับตีพิมพ์: 28 เมษายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี และเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี โดยจำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นสตรีที่มีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่น 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดจนถึงค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านการสมัครรับเลือกตั้ง ด้านการบริหาร และด้านการกำกับตรวจสอบและติดตาม ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานและระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การปกครองส่วนท้องถิ่น, การมีส่วนร่วมของสตรี, การศึกษาเปรียบเทียบ

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2554) มาตรา 30 บัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน” และจากรายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals - MDGs) ของประเทศไทย พบว่า ในภาพรวมผู้หญิงมีสัดส่วนการเป็นตัวแทนทางการเมืองต่ำ ดังนั้น เพื่อให้สตรีตระหนักถึงความสำคัญในการเข้าไปมีส่วนร่วมในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และการบริหารทุกระดับ ตลอดจนมีบทบาทนำเสนอมุมมองในการกำหนดนโยบาย การบริหาร และการออกกฎระเบียบต่างๆ อันจะส่งผลให้สตรีสามารถเข้าถึงทรัพยากรและสิทธิต่างๆ อย่างเป็นธรรม รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมและให้ความสำคัญต่อสตรีมากขึ้น ทำให้มีการตื่นตัวด้านสิทธิเสรีภาพของสตรี โดยการณรงค์ให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น แต่บทบาทของสตรีไทย ในกระบวนการพัฒนายังถูกกีดกันในกระบวนการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านการศึกษา การเมือง และทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของวัฒนธรรมไทยที่ยอมรับให้ชายเป็นผู้นำ ซึ่งกรณีดังกล่าว ส่งผลให้เกิดการเหลื่อมล้ำทางเพศและทำให้สตรีมีฐานะทางสังคมที่ด้อยกว่าบุรุษ แม้กระทั่ง ในกระบวนการพัฒนา บุรุษและสตรีมีความแตกต่างกันในด้านบทบาทหน้าที่ มีความแตกต่างกัน ในด้านพฤติกรรม โลกทัศน์ ความโน้มเอียง ความคาดหวัง ทศนคติอารมณ์ อุปนิสัย (กัญญาณทน อินหว่าง, 2562, หน้า 251 – 252)

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นส่วนหนึ่งทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ที่ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 หมวดที่ 14 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นได้บัญญัติถึงสาระหลักเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ในเรื่องอื่นๆ ไว้หลายประการ เช่น การเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การลงคะแนนเสียง การออกเสียงประชามติ และการมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าเป็นประเด็นสำคัญต่อการปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอดอกเจริญ จังหวัดลพบุรี มีเขตการปกครอง 5 ตำบล 53 หมู่บ้าน สตรีในเขตอำเภอดอกเจริญ จังหวัดลพบุรีมีการศึกษาไม่สูงมากนัก ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากนัก แม้จะทราบว่าจะมีการเลือกตั้งแต่ก็ไม่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง อาจเนื่องจากไม่รู้จะเลือกใคร จึงทำให้ไม่สนใจและอ้างว่าไม่มีเวลาที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง รวมถึงพื้นที่ในเขตอำเภอที่ค่อนข้างห่างไกลจากตัวจังหวัดลพบุรี เพราะเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของแต่ละชุมชนได้ ประกอบกับมีการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง และประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและเห็นถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมทางการเมือง อีกทั้งการบริหารจัดการในอำเภอดอกเจริญยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอดอกเจริญ จังหวัดลพบุรี เป็นอย่างไร และเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอดอกเจริญ จังหวัดลพบุรี ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้เข้าใจถึงสถานการณ์การมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของสตรี และเป็นแนวทางในการส่งเสริมศักยภาพของสตรี สามารถเข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจในระดับนโยบายด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมทาง

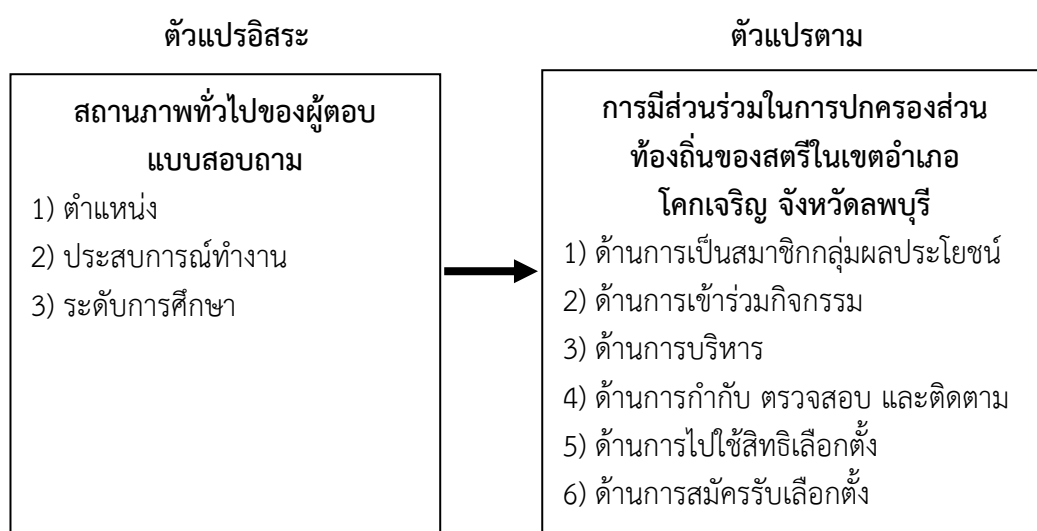
การเมืองระดับท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น อันจะส่งผลให้สตรีสามารถเข้าถึงทรัพยากร สิทธิและโอกาสต่างๆ ได้ อย่างเป็นธรรม และเสริมสร้างความเสมอภาค

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรี ในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรี ในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรี ในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี โดยศึกษาใน 6 ด้าน คือ ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านการบริหาร ด้านการกำกับ ตรวจสอบและติดตาม ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งสามารถนำเสนอเป็นกรอบความคิดได้ ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนสตรีของอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี จำนวน 15,278 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (กาสั๊ก เต๊ะซันหมาก, 2553,

หน้า 95) โดยกำหนด ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 0.5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยวิธีกำหนดสัดส่วน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จึงใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close Ended Questionnaire) แบบให้เลือกตอบและแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scaled) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ โดยแบบสอบถามในส่วนนี้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scaled) แบบลิคเคิร์ตสเกล (Likert Scale) ในแต่ละคำถาม กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นได้ 5 ระดับ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

2.2 การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.2.1 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของ แบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน

2.2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลแบบสอบถาม เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Data Collection and Compilation) โดยผู้ศึกษาได้ให้อาสาสมัครนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 ชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด แล้วผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาไม่มีตำแหน่งทางการปกครองและประสบการณ์ทำงานไม่เป็นสมาชิก/แกนนำ/ผู้นำกลุ่มอาชีพหรือเป็นกรรมการในกลุ่ม

2. ระดับการมีส่วนร่วมของสตรีในการปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอโคกเจริญ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในรายด้านที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้ เข้าร่วมกิจกรรมที่กลุ่มจัดขึ้นทุกครั้ง เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ ในท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม

2.2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้ เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การเลือกตั้ง เข้าร่วมการฝึกอบรม และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3 ด้านการบริหาร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ทราบปัญหาในการบริหารจัดการ และได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน

2.4 ด้านการกำกับ ตรวจสอบและติดตาม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้ เข้าร่วมติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของ ผู้บริหาร และสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารและสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล

2.5 ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ทราบสิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง และมีส่วนร่วมในการเชิญชวนบุคคลอื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2.6 ด้านการสมัครรับเลือกตั้ง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับได้ดังนี้ การประชาสัมพันธ์ให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง สนับสนุนบุคคลอื่นให้สมัครรับเลือกตั้ง และลงสมัครรับเลือกตั้ง

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสตรีต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานและระดับการศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยผู้ศึกษาอภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมของสตรีในการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอโคกเจริญ ดังนี้

1.1 ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ พบว่า สตรีในเขตอำเภอโคกเจริญให้ความสำคัญกับการเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าสตรีในเขตอำเภอ

โคกเจริญมีความสนใจในการรวมกลุ่มในลักษณะต่างๆ โดยเฉพาะการร่วมกันในการทำกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่นของตน และยังให้ความสำคัญกับการชักชวนบุคคลอื่นเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ญาณิศา สารอินตา (2557) พบว่า แม่บ้านที่เป็นสมาชิกส่วนใหญ่ขาดความสนใจและมีความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ของกลุ่ม เพราะไม่ค่อยทราบและไม่ค่อยเข้าใจในกระบวนการรวมกลุ่ม ส่วนคณะกรรมการของกลุ่มโดยรวมทราบและเข้าใจในกระบวนการรวมกลุ่มเป็นอย่างดี การรวมกลุ่มเครือข่ายสิ่งทอไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากไม่สามารถทำได้ตามวัตถุประสงค์ กฎระเบียบของกลุ่มที่กำหนดเอาไว้

1.2 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า สตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ ให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรม ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า สตรีส่วนใหญ่โดยเฉพาะในเขตอำเภอที่ห่างไกลจากตัวจังหวัดค่อนข้างที่จะให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางส่วนราชการหรือส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นจะเป็นการกำหนดบทบาทและหน้าที่จากหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานท้องถิ่นไว้แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุพินดา เกติมาลี (2557) ศึกษาเรื่องการเมืองร่วมทางการเมืองของสตรีในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ปัจจัยการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร นอกจากนี้ ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการพัฒนาทางการเมือง ความสนใจทางการเมืองพฤติกรรมทางการเมือง และการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง

1.3 ด้านการบริหาร พบว่า สตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ ให้ความสำคัญกับการบริหารในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า การบริหารเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สตรีในเขตอำเภอที่ห่างไกลตัวจังหวัดไม่กล้าที่จะเข้ามามีส่วนร่วมหรือมีบทบาทเท่าใดนัก เนื่องจากจบการศึกษาระดับไม่สูงนักและมีความเข้าใจว่าการบริหารเป็นเรื่องของผู้นำชุมชน ส่วนราชการ ซึ่งประชาชนทั่วไปไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ นวลน้อย ตรีรัตน์, และคนอื่นๆ (2556) ได้สรุปว่าการมีส่วนร่วมของสตรีในการบริหารงานองค์กรบริหารส่วนตำบลยังอยู่ในระดับต่ำ การมีส่วนร่วมค่อนข้างจำกัดอยู่ในเรื่องของการรับรู้ข่าวสารข้อมูลเป็นหลักในขณะที่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบาย การบริหาร และการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลและชุมชนเป็นไปอย่างค่อนข้างห่างเหิน

1.4 ด้านการกำกับ ตรวจสอบและติดตาม พบว่า สตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ ให้ความสำคัญกับการกำกับ ตรวจสอบและติดตาม ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า การกำกับ ตรวจสอบและติดตามเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สตรีในเขตอำเภอที่ห่างไกลตัวจังหวัดไม่กล้าที่จะเข้ามามีส่วนร่วมหรือมีบทบาทเท่าใดนัก เนื่องจากจบการศึกษาระดับไม่สูงนักและมีความเข้าใจว่าการกำกับ ตรวจสอบและติดตามเป็นเรื่องของผู้นำชุมชน ส่วนราชการ ซึ่งประชาชนทั่วไปไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ บุญยิ่ง โหมตเทศน์ (2560) ศึกษาเรื่องการเมืองร่วมทางการเมืองของสตรีในการปกครองท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองชุมพร พบว่า การมีส่วนร่วมในการควบคุมกำกับและติดตามการทำงานของคณะผู้บริหารของเทศบาลเมืองชุมพรอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับเพศชาย

1.5 ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า สตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ ให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าแม้สตรีในเขตอำเภอที่ห่างไกลตัวจังหวัดก็ยังคงให้

ความสำคัญต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นอย่างมาก บ่งบอกได้ว่าสตรีเหล่านี้เริ่มให้ความสำคัญกับการเมืองทุกระดับ ทั้งระดับชาติ ระดับจังหวัด หรือแม้กระทั่งระดับท้องถิ่น ซึ่งขัดแย้งกับแนวความคิดของ รุติญาธร ผ่องพันธ์ (2552) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีไทยในเขตบางเขนโดยศึกษาจากสตรีที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตบางเขน พบว่า สตรีที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตบางเขนมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ ทั้งในด้านการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพรรคการเมือง การร่วมกิจกรรมของชุมชน การชักจูงโน้มน้าวเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้นำทางการเมือง การเข้าร่วมประท้วง และด้านการเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง

1.6 ด้านการสมัครรับเลือกตั้ง พบว่า สตรีในเขตอำเภอโคกเจริญให้ความสำคัญกับการสมัครรับเลือกตั้งในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า การสมัครรับเลือกตั้งเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สตรีในเขตอำเภอที่ห่างไกลตัวจังหวัดไม่กล้าที่จะเข้ามามีส่วนร่วมหรือมีบทบาทเท่าใดนัก เนื่องจากจบการศึกษาในระดับไม่สูงนัก ฐานะค่อนข้างยากจน ไม่มีกลุ่มญาติทางการเมืองหรือผู้ให้การสนับสนุน และมีความเข้าใจว่าการสมัครรับเลือกตั้งเป็นเรื่องของผู้นำชุมชน ผู้มีอิทธิพลในตำบล และเป็นผู้ที่มีฐานะทางการเงินค่อนข้างดี ซึ่งประชาชนทั่วไปมีโอกาสน้อยมากที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ฒาลัศมา จุลเพชร (2551) ที่พบว่า ปัจจัยที่ผลักดันให้สตรีสามารถที่จะสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่นคือ สมาชิกในครอบครัวของสตรีส่วนใหญ่เป็นผู้นำของชุมชนมาก่อนแล้วรวมทั้งมีอำนาจทางการเมืองอยู่ในชุมชน ซึ่งภูมิหลังและพื้นฐานครอบครัวและอำนาจการครอบครองปัจจัยการผลิตฐานะทางเศรษฐกิจสังคมมีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมให้สตรีกล้าก้าวขึ้นสู่การเมืองระดับท้องถิ่น นอกจากนั้นยังประกอบด้วยปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญอีก เช่น พลังกลุ่มเครือข่ายสตรีที่ผู้นำสตรีเป็นสมาชิกและเครือข่ายความสัมพันธ์กับกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มนักการเมือง หากสตรีคนใดที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอดังกล่าวแล้วย่อมส่งผลให้สตรีเหล่านี้ไม่กล้าที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสตรีต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา ดังนี้

2.1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างสตรีที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอโคกเจริญอายุประมาณ ซึ่งถือว่าเป็นวัยทำงานช่วงวัยหนึ่ง และน่าจะให้ความสำคัญกับการเมืองการปกครองท้องถิ่น แต่เนื่องจากอาชีพส่วนใหญ่ของสตรีในเขตอำเภอโคกเจริญนั้นทำการเกษตรและรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ จึงอาจส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับเกรียงศักดิ์ ปัทมเรขา (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสหกรณ์ พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสหกรณ์

2.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างสตรีที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอโคกเจริญมีประสบการณ์ในชุมชน ภาพรวม มีความแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น ระดับการศึกษา สถานะทางการเงิน จึงทำให้การที่สตรีจะเข้าไปร่วมกิจกรรมหรือเป็นผู้มีบทบาทในกลุ่มต่างๆ นั้นค่อนข้างลำบากอย่างยิ่ง สอดคล้องกับสุจิรา เจริญจิตร (2538) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสภาตำบลในการพัฒนาชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดหนองบัวลำภู ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านระยะเวลา

การดำรงตำแหน่งและการเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมของคณะกรรมการสภาตำบลมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท

2.3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างสตรีที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอโคกเจริญ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทาง การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับ ณ ทรัพย์เจริญ (2544) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชนบทในประเทศไทย ศึกษากรณี อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบข้อมูลตามจุดมุ่งหมายการวิจัยเท่านั้น หากต้องการให้เป็นประโยชน์มากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้และการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการศึกษาและกำหนดบทบาทของสตรีในเข้าไปร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของการปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมการฝึกอบรม การณรงค์เลือกตั้ง เป็นต้น
3. ควรมีการณรงค์ให้สตรีเข้าร่วมกิจกรรมการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานเพื่อให้ผู้วิจัยสามารถศึกษากระบวนการตั้งแต่การสำรวจชุมชน การสัมภาษณ์เชิงลึก การระดมความคิดเห็นของชุมชนเพราะกิจกรรมเหล่านี้จะทำให้สตรีได้มีโอกาสที่แท้จริงในการกำหนดทิศทางหรือแนวทางการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่
2. ควรทำการศึกษาในระดับประเทศ เพื่อจะให้ทราบภาพใหญ่ในระดับประเทศว่าการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรีเป็นอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของสตรี

เอกสารอ้างอิง

- กาสัถ เตชะชั้นหมาก. (2553). **หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- กัญญาณน อินทว้าง. (2562). **การใช้อำนาจรัฐโดยการกำกับของประชาชน**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกลบอล คิมทอง.
- เกรียงศักดิ์ ปัทมเรขา. (2551). **ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสหกรณ์**. สงขลา: คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ญาณิศา สารอินตา. (2546). **การรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาอาชีพของสตรี: ศึกษากรณีเฉพาะกลุ่มเครือข่ายสิ่งทอ อำเภอลอง จังหวัดแพร่**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐิติญาธร ผ่องพันธ์. (2552). **ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีไทยในเขตบางเขน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฒาลัศมา จุลเพชร. (2551). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: สหทัยบล็อก.
- ถม ทรัพย์เจริญ. (2544). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชนบทในประเทศไทย ศึกษากรณีอำเภอบ้านนา จังหวัดนครราชสีมา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลน้อย ตรีรัตน์, และคนอื่นๆ. (2546). **รายงานผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล**. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.
- บุญยิ่ง โหมตเทศน์. (2560). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน: กรณีศึกษาเทศบาลชุมพร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุจิรา เจริญจิตร. (2538). **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสภาตำบลในการพัฒนาชนบท: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดหนองบัวลำภู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุพินดา เกิดมาลี. (2557). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2554). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550: แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2)**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

The Research on “Taipei drifter” Image of Taiwanese Popular Songs and Folk Songs – since 1980 to 2005

Chou I-Wen

Lecturer, Faculty of CHINA-ASEAN International College, Dhurakij Pundit University, Thailand

Corresponding Author: i-wen.cho@dpu.ac.th, loveba7.cc@gmail.com

Received: January 7, 2021 Revised: February 9, 2021 Accepted: February 18, 2021

ABSTRACT

The population of Taiwan began to migrate in the 1980s. From 1977 to 1980, folk songs had begun popular on campus. This research used the Ministry of Culture and the Taiwan Golden Melody Award database to collect three Chinese folk songs and three popular songs about "Taipei drifter" from 1980 to 2005. The matching six songs were selected based on the definitions of scholars' folk songs and pop songs. This study explored the three viewpoints of expression, reflected social phenomena, and homesickness after Taipei drifter based on comparing major record companies' lyrics. The differences between folk songs and popular songs were also studied. The findings were: (1) The lyrics/literature of the three folk songs were presented in colloquial, which was easier for the middle and low-level people to understand. Folk songs' lyrics reflected the feelings of "homesickness" by describing the scenery of the hometown. For example, use Taipei's high-rise buildings as a contrast to highlight the simple life of the wayfaring strangers' hometown; The lyrics of folk songs were mostly presented from a male perspective. (2) The two Hokkien songs' lyrics used the Native Language, "Han" which directly reflected that wayfaring strangers are pure and simple. (3) The lyrics of three popular songs' lyrics were written in a gorgeous, story-like, and exaggerated way, and the lyrics were not easy to understand, which may lead to audience segmentation. Thus, popular songs might be less popular than folk songs. (4) In the 1980s, 1990s, and 2000s, there were obvious differences in writing lyrics and conveying the conception. In the 1980s, the lyrics were simple and rich in feeling; in the 1990s, the lyrics were written in a story-telling way with self-mocking; After 2000, the song's lyrics used the Parable way to express the "Taipei drifter" feelings. Those results can be a reference for educators.

Keywords: Popular songs, Folk songs, Taipei drifter, Taiwanese Songs Literature.

台湾“北上”意象之流行歌与民歌的歌曲浅析（1980-2015）

周怡彰

讲师, 中国东盟国际学院, 博仁大学, 泰国

邮箱: i-wen.cho@dpu.ac.th, loveba7.cc@gmail.com

ได้รับบทความ: 7 มกราคม 2564 ปรับปรุงแก้ไข: 9 กุมภาพันธ์ 2564 ตอบรับตีพิมพ์: 18 กุมภาพันธ์ 2564

摘要

从1980年代起台湾产生人口迁移的现象, 同时1977年至1980年代产生校园民歌热潮。本研究采用文化部数据库以及台湾金曲奖数据库为左证, 以学者民歌与流行歌定义为基础, 汇总了1980年到2005年间关于北上的三首民歌及三首流行歌曲。以各大唱片公司提供的歌词与副歌作比对基础来, 并以“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”三项观点探讨, 梳理出关于民歌及流行歌曲的差异点, 最后得出系统化及创新的结论: (一) 三首民歌的文学以中底层人能懂的话语、浅白直观, 以可视化、日常生活用语呈现, 更以家乡的景物体现“借物思乡”情怀, 例如以台北的高楼作为对比, 凸显家乡的纯朴和纯真生活; 民歌大多以男性角度为主; (二) 两首台语歌使用“憨”字, 用台语歌词特有的词和本土人民的情感做结合, 体现出异乡游子的纯朴; (三) 三首北上的流行歌, 用词相对民歌华丽、故事化、夸饰化, 不易所有民众理解, 可能产生分众的现象, 流传度可能较民歌低; (四) 1980年代、1990年代及2000年之后, 作词方式和传达意境有明显不同, 如1980年代歌词浅白及情感浓厚、1990年代以说故事的意境方式贯穿歌曲, 并带些自嘲的幽默, 及2000年后添加了比喻来加深北上歌词背后隐含的意境。本研究的结论能给教师在课上讲述乡愁、思乡、或是北上离家相关教学内容时参考。

关键词: 民歌, 流行歌, 北上, 台湾国语歌文学

前言

“创作我们自己的歌、演唱我们自己的歌”为口号，于台湾社会 1970 年代兴起，该口号起源于台湾《金曲奖》节目，于 1971 年在电视上首播后，缔造了民歌的基础。而校园民歌的高峰期起源于 1977 年至 1980 年代，1977 年《金韵奖青年歌谣演唱大赛》对台湾社会起了推波助澜的现象，奠定了重点民歌时期。

流行歌和民歌在定义上有所不同，本研究以《民歌、流行歌的释疑与台语乡土歌曲教民歌的特性》(颜缘芳, 2016, pp43-51)为基础，梳理两者的定义，其中一项主要差异为民歌大多蕴含祖先智能与文学音乐才华，包括信仰、知识、对爱情家庭的价值观，而流行歌的歌词大多讲述爱情，通常具有商业化倾向。因此，本研究将对民歌和流行歌的“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”三项观点进行深入文学探讨台湾民歌和流行歌歌词是否反映了台湾当时北上的情况，本研究梳理了二十年间，从 1980 年到 2004 年的关于北上的台湾歌曲，以台湾民歌中的文学、歌词呈现来探讨当时台湾社会与文化。

根据《人口及住宅普查》公告，从 1980 年代起台湾产生人口迁移的现象。根据《台湾人口迁移属性与动机的变化》(洪嘉瑜 & 银庆贞, 2008, pp.31-66)研究显示，短距离移动以女性与已婚者机率较大，而长距离迁徙以男性与未婚者机率较大。Greenwood (1985) 的研究指出，一个人在生命周期中，其中的某些阶段会产生迁移之现象。例如年轻人因为求学、进入劳动市场等因素而可能产生较高的迁移率。根据《台湾战后人口普查地图集(1956-2010)》书籍(温在弘 2012, pp.1-12)指出，1980 年代起台湾人口确实趋于高度集中，在此年代台湾人口集中于“台北-桃园-新竹”、“台中-彰化”、“台南-高雄”三大地区。其中个各族原住民(美族、泰雅族、排湾族、布农族、卑南族、鲁凯族、邹族、赛夏族等等)人口，从 1966 年普查时将近 96% 的原住民人口居住在 30 个山地乡与 25 个原住民部落，但到了 2000 年，只剩下 60% 的人口比例居住在上述的 55 个乡镇。因此，劳工因为找工作而进行冒险性长距离迁徙的机率较高。

综观所述，本研究合理推论台湾在 1980 到 2005 年期间存在北上的现象，因此，本研究针对相关北上歌曲，汇总 1980 年到 2005 年间发行的关于北上的民歌及流行歌。本研究所定义的“北上”较为广义，和狭义的北漂有所区隔，定义“北上”为“台湾其他地区人口到台北工作的之现象。”

文献回顾

民歌重要年代

对社会的影响，通常源于事件或是颁奖典礼的兴盛。根据台湾文化部官网显示(张梦瑞, 2014)《金曲奖》节目于 1971 年在台湾电视上播出，当初以口号“创作

我们自己的歌、演唱我们自己的歌”为主轴，鼓励民众创作出优良歌曲，以清新的风格受到民众喜爱。此为电视史上第一次开放民众投稿自己的作曲与作词作品，因而缔造了民歌的基础。

在 1975 年，杨弦于台大研究所毕业后发起了《现代民谣创作演唱会》（杨弦、台湾 WORD，2013），此举被视为现代民歌运动的缘起，此后现代民歌开始受到关注。

学者指出 1977 年至 1980 年，属于校园民歌的高峰期，始于《金韵奖》的诞生以及《民谣》的兴起。由新力公司、新力文教基金会与台北市阳明扶轮社合办的《金韵奖青年歌谣演唱大赛》在 1977 年开始举办（郭俐玟，2015）。同年 8 月，新力公司提供 1 小时的电视专辑节目《金韵奖》给中视播出，该节目是唯一被美国新闻处选送回美国播出的台湾电视音乐节目。

1994 年，张钊维发表了硕士论文《谁在那边唱自己的歌》（张钊维，1992），此篇论文汇总 1970 年代的民歌发展史，汇总了当时台湾现代民歌兴起、转折的过程，开启了新方法学的面向。本研究将重点年代汇总于下表 1。

表 1 重点年代、事件对台湾社会的影响

年代	内容/事件	对台湾社会影响
1970	音乐节目《金曲奖》诞生	缔造了台湾民歌的基础
1975	第一届《现代民谣创作演唱会》	台湾现代民歌运动的缘起
1977	1.第一届《金韵奖青年歌谣演唱大赛》 2.新力公司提供 1 小时的电视专辑节目 《金韵奖》在中视播出	带动台湾民谣的兴起，以及 校园民歌的高峰期
1994	张钊维发表了硕士论文《谁在那边唱自己的歌》	开启了台湾文学新方法学的 面向

本研究整理

民歌与流行歌定义、重点歌词

对于民歌的定义，众多学者有不同见解。本研究梳理后，以《民歌、流行歌的释疑与台语乡土歌曲教民歌的特性》（颜缘芳，2016，pp.43-45）为基础定义民歌。

本研究定义《民歌》具有以下三点特性：

1. 歌词简单易懂，与生活紧密结合，反映当时人民的生活情感
2. 传播方式为口耳相传，通常歌词能配合不同的旋律、在不同场合歌唱
3. 传承年代久远，蕴含祖先智能与文学音乐才华，包括信仰、知识、对爱情家庭的价值观

对于流行歌的定义，本研究梳理后，以《民歌、流行歌的释疑与台语乡土歌曲教民歌的特性》（颜缘芳，2016，pp.43-45）为基础定义流行歌。本研究定义《流行歌》具有以下三点特性：

1. 歌曲透过大众媒体（唱片、广播、电视、网络等）传播，歌词大多讲述爱情，通常具有商业化倾向。
2. 歌曲通常非全部由演唱者本身创作，歌词、旋律 由公司请人编创（如作词、作曲等）
3. 只有少数流行歌能留存下

本研究将《流行歌重点歌词》汇总于表 2.及《民歌重点歌词》汇总于表 3.。

表 2 含有“北上”意涵的“流行歌”重点歌词汇总

民歌		
歌名	演唱者	重点歌词
鹿港小镇	罗大佑	台北不是我的家，我的家乡没有霓虹灯，鹿港的街道，鹿港的渔村，妈祖庙里烧香的人们。台北不是我的家，我的家乡没有霓虹灯，繁荣的都市，过渡的小镇，徘徊在文明里的人们。
向前走	林强	OH! 再会吧! OH! 啥物拢不惊! OH! 再会吧! OH! 向前走! 台北台北台北车站到啦，欲下车的旅客请赶紧下车，头前是现在的台北车头，我的理想和希望拢在这，一栋一栋的高楼大厦，不知有住多少像我这种的憨子，卡早听人唱台北不是我的家但是我一点拢无感觉， OH! 啥物拢不惊 OH! 向前走
太平洋的风	胡德夫	吹落斑斑的帝国旗帜，吹生出我们的槟榔树叶，飘夹着芬芳的玉兰花香吹进了我们的村庄，飘夹着芬芳的玉兰花香吹进了我们的村庄，吹开我最爱的窗。当太平洋的风徐徐吹来吹过真正的太平，当太平洋的风徐徐吹来 吹过真正的太平，最早的一片感觉，最早的一片世界。

本研究汇总，歌词来自 KKBOX 官网(<https://www.kkbox.com/tw/tc/>) (KK BOX, 2020)

表 3 含有“北上”意涵的“民歌”重点歌词汇总

民歌		
歌名	演唱者	重点歌词（注:副歌为粗体字）
鹿港小镇	罗大佑	在梦里我再度回到鹿港小镇，庙里膜拜的人们依然虔诚，岁月掩不住爹娘纯朴的笑容，梦中的姑娘依然长发迎空。 台北不是我的家，我的家乡没有霓虹灯，繁荣的都市，过渡的小镇，徘徊在文明里的人们 ，听说他们挖走了家乡的红砖砌上了水泥墙，家乡的人们得到他们想要的，却又失去他们拥有的门上的一块斑驳的木板刻着这么几句话，子子孙孙永保佑，世世代代传香火。
向前走	林强	听人讲啥物好空的拢在那，朋友笑我是爱做暝梦的憨子，不管如何路是自己走， OH!再会吧! OH!啥物拢不惊!OH!再会吧! OH!向前走! 台北台北台北车站到啦，欲下车的旅客请赶紧下车，头前是现在的台北车头，我的理想和希望拢在这，一栋一栋的高楼大厦，不知有住多少像我这种的憨子，卡早听人唱台北不是我的家但是我一点拢无感觉
太平洋的风	胡德夫	太平洋的风一直在吹，最早和平的感觉 最早感觉的和平 ，吹散迷漫的帝国霸气，吹生出壮丽的椰子国度，漂夹着南岛的气息 那是自然，尊贵，而丰盛。吹落斑斑的帝国旗帜，吹生出我们的槟榔树叶，飘夹着芬芳的玉兰花香吹进了我们的村庄，飘夹着芬芳的玉兰花香 吹进了我们的村庄，吹开我最爱的窗。

本研究汇总，歌词来自 KKBOX 官网(<https://www.kkbox.com/tw/tc/>) (KK BOX, 2020)

民歌与流行歌

民歌主要作词人、主要作曲家都为原唱本人，像是罗大佑的《鹿港小镇》、林强的《向前走》、胡德夫的《太平洋的风》。而流行歌的主要作词人、主要作曲家几乎都是由唱片公司请专业人士来谱词、作曲，像是金门王与李炳辉的《流浪到淡水》。

本段将民歌演唱者、专辑名称、主要作词人、主要作曲家和背景综述如下：

1. 鹿港小镇: 罗大佑演唱，收录于 1982 年的《之乎者也》专辑，主要作词人和主要作曲家皆是歌手罗大佑本人。1982 年罗大佑发行个人第一张专辑《之乎者也》，

打破当时流行的民歌曲风，带领台湾流行音乐走向毫无前例的批判与省思风潮。背景为从台湾彰化县的鹿港镇到台北的游子心境。

2. 向前走: 林强演唱，收录于《向前走》专辑，主要作词人和主要作曲家皆是歌手林强本人。这是第一首闽南语的北上歌曲，反映 1990 年代台湾都市化发展，年轻人离乡到台北打拚的心情。

3. 太平洋的风: 原住民歌手胡德夫演唱，收录于 2004 年的《匆匆》专辑，主要作词人和主要作曲家皆是歌手胡德夫本人。太平洋的风为 2006 年金曲奖最佳作词人奖、最佳年度歌曲。随着 1980 年代，台湾经济越渐繁荣，贫富差距越大，胡德夫越觉得该对原住民有所贡献。

本段将流行歌演唱者、专辑名称、主要作词人、主要作曲家和背景综述如下，并将内容汇总于下。歌词来自 KKBOX 官网。（KK BOX, 2020）

1. 我想有个家: 潘美辰演唱，收录于 1989 年的《是你》专辑，主要作词人和主要作曲家皆是歌手潘美辰本人。1990 年，《我想有个家》获得了第一届台湾金曲奖年度最佳歌曲奖。

2. 流浪到淡水: 金门王与李炳辉演唱，收录于 1995 年的《新台湾爱人》专辑，主要作词人和主要作曲家为陈明章。这首歌闽南语的“北上”歌曲，唱出两位那卡西盲人歌手的飘零身世、走唱人生，也唱出社会藉酒消愁、苦中作乐、用《乎干啦》面对无常人生的豁达，更唱进许多台湾人的心中。

3. 忠孝东路走九遍: 动力火车演唱，收录于 2001 年的《新台湾爱人》专辑，主要作词人为郭裕康，而主要作曲家为郭子。此歌曲背景为游子从异乡来台北打拚的心境,后来流浪到台北淡水。

本研究将歌曲相关细项信息，包含演唱者、专辑名称、主要作词人、主要作曲家、发行公司、年代、语言资讯汇总于表 4. 歌曲相关资讯汇总。

表 4 歌曲相关资讯汇总

歌名	演唱者	专辑名称	主要 作词人	主要作 曲家	发行公司	年代	语言
鹿港 小镇	罗大佑	之乎者也	罗大佑	罗大佑	滚石唱片	1982	国语 (普通话)
向前走	林强	向前走	林强	林强	滚石唱片	1990	台语 (闽南语)
太平洋 的风	胡德夫	匆匆	胡德夫	胡德夫	参拾柒度 制作有限 公司	2004	国语 (普通话)
我想有 个家	潘美辰	是你	潘美辰	潘美辰	蓝与白 唱片	1989	国语 (普通话)
流浪到 淡水	金门王 与李炳 辉	新台湾 爱人	陈明章	陈明章	魔岩唱片	1995	台语 (闽南语)
忠孝东 路走九 遍	动力 火车	忠孝东路 走九遍	郭裕康	郭子	华研国际	2001	国语 (普通话)

本研究汇总。信息来自参拾柒度制作有限公司、魔岩唱片、华研国际、蓝与白唱片与滚石唱片。

研究方法

本文采用台湾官方监制的文化部数据库(台北市文化部, 2020)以及台湾金曲奖数据库为左证, 汇总了 1980 到 2005 年的关于北上的民歌及流行歌曲。以本研究民歌与流行歌定义为基础, 筛选出符合的本研究“北上”定义“台湾其他地区人口到台北工作的之现象”之歌曲。再经由各大唱片公司以及 KKBOX (KK BOX, 2020) 提供的歌词作于本研究的比对基础, 藉由歌词的歌词与副歌, 以“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”三项观点探讨, 梳理出关于民歌及流行歌曲的差异点, 最后得出系统化及创新的结论。本研究过程汇总如下:

1. 搜集相关文献: 佐证台湾是否存在北漂的现象
2. 确定方向和主题: 从歌词的关键字审核关于北上的喻体, 并从选定的年代挑出符合颜缘芳 (2016) 所定义的民歌和流行歌。
3. 确定研究对象(歌曲): 比对及汇总相关歌曲数据库《全方位娱乐动态入口网站-KKBOX》、文化部金曲奖官网。比对歌曲的背景资讯和歌词意涵后, 选定

三首民歌和三首流行歌为本研究的研究对象。

4. 根据学者陈硕文(2008)所提出之观点,以《表达方式》、《反映的社会现象》、《北上后思乡喻体》三项观点探讨本研究的六首歌曲。
 5. 得出创新性结论:本研究以北上后的心境和所遇到的人事物来分析民歌与流行歌的用词、用语的异同,并以年代当分水岭得出各个年代的差异。
- 此外,本研究也得出台语歌使用“愁”字更能描绘出北上游子的心声。

本研究研究对象

研究对象为含有“北上”意涵的民歌与流行歌,时间为1980年代到2005年间,根据本研究流行歌与民歌的定义,选出三首民歌与三首流行歌。

本研究从《金曲奖》及KKBOX官网《全方位娱乐动态入口网站-KKBOX》(KK BOX, 2020),将歌词含有“北上”意涵的民歌和流行歌列表如下,

1. 含有“北上”意涵的“民歌”有:罗大佑的《鹿港小镇》、林强的《向前走》及胡德夫的《太平洋的风》。
2. 含有“北上”意涵的“流行歌”有:潘美辰的《我想有个家》、金门王与李炳辉的《流浪到淡水》及动力火车的《忠孝东路走九遍》。

本研究方向

学者陈硕文(2008)指出形成都会是社会空间(social space)的数据资料或历史事件,经过人情或是文学的洗礼后成为展现文化价值和社会关系的一个场所,如上海。学者陈硕文所提出之定义和本文提及游子对台北的概念相同。因此,本研究认为文学是通过文字,以形象化地形式反映出生活或社会现象。因此,本研究自行归纳出三项观点:“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”,并以此三点来探讨民歌与流行歌歌词中的文学,本研究根据学者提出之概念,自行定义如下:

1. 表达方式
本研究以歌词的意境、背景来探讨特定语言方法与手段。
2. 反映的社会现象
歌词体现当时社会上产生、存在和发展密切联系的现象。
3. 北上后情感喻体
歌词有哪些是因思乡而伸出来的新词,能比喻思乡的情怀,或是北上后心境的转变,产生的新词。

研究结果

本研究将六首歌,分为两段讨论。以“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”三点探讨这六首歌。首段为三首民歌,分别为罗大佑的《鹿港小镇》、林强的《向前走》、胡德夫的《太平洋的风》。第二段为三首流行歌,分别为潘美

辰的《我想有个家》、金门王与李炳辉的《流浪到淡水》及动力火车的《忠孝东路走九遍》。

本段以北上后的心境和所遇到的人事物来分析民歌。三首民歌，罗大佑的《鹿港小镇》、林强的《向前走》、胡德夫的《太平洋的风》的“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”分析如下表 5 所述：

表 5 民歌“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”分析

歌名	表达方式	反映的社会现象	北上后思乡喻体
鹿港小镇	歌手罗大佑以浅白、贴近生活的单词来写词。其中歌词“庙里膜拜的人们依然虔诚，岁月掩不住爹娘纯朴的笑容”、“我的家乡没有霓虹灯，鹿港的街道，鹿港的渔村，妈祖庙里烧香的人们”，像是霓虹灯比喻当时繁华的景象，而街道、渔村、妈祖庙等词，皆为彰化鹿港镇的人民日常能见的景象，用词浅白易懂。歌词重复了三遍“鹿港”，用以加强对鹿港的思念。	以歌词“挖走了家乡的红砖砌上了水泥墙”、“霓虹灯”反映出乡村的人民对于台北繁华景象的体现。经济起飞、城市逐渐现代化，体现 1982 年代时兴建房子使用的红砖已转为使用水泥。“妈祖庙里烧香的人们”，这句话体现出当时台湾民众的宗教信仰文化，鹿港小镇的人民对妈祖有虔诚信仰。也暗喻了游子们迷失于纸醉金迷的台北，在没有成就的情况下，仅能在台北的继续打拼。“梦中的姑娘依然长发迎空”这句得出歌手以男性角度写词，也可以推论当时北上的现象以男性居多。	歌词体现出北上后因思乡而伸出来的新词，以“台北不是我的家，我的家乡没有霓虹灯”为副歌贯穿全文，“没有霓虹灯”说明了鹿港小镇生活纯朴、没有台北都市的繁荣，台北在笔者心中不是心之所向，而鹿港则为离乡游子心中真正的家。“一块斑驳的木板刻着这么几句话，子子孙孙永保佑，世代代传香火”。比喻思乡的情怀，游子终究会回家的体现。

表 5 (续)

林强藉由台语唱出异乡游子的心声，以说故事方式，将日常能见的景象作为歌词加强意境，像是“台北车站到拉”，代表游子已经到了台北。“爱做暝梦的憨子”为台语日常常说的词语，加强因为憨厚、单纯而做起白日梦，什么都不怕的纯真。	以歌词“阮欲来去台北打拼，听人讲啥物好空的拢在那”，翻成普通话的意思为“我想去台北奋斗，听别人说好的东西（希望）都在台北”；“朋友笑我是爱做暝梦的憨子，不管如何路是自己走，OH!再会吧!OH! 啥物拢不惊!OH! 再会吧!”这句翻成普通话的意思为“朋友笑我爱做白日梦，不管未来如何路是自己在走，OH!再会吧!”，综观所述，这两句以南部人到台北打拼的背景，反映出当时社会普遍出北上的现象以及对于游子对北上的期待和持有的勇气。“OH! 啥物拢不惊!”的重复，加强了当时普遍存在的异乡游子的勇气和单纯的傻劲。这句“自己当作是男主角来扮，云游四海可比是小飞侠”，以“男性”角度呈现，也可以推论当时北上的现象以男性居多。	“我的理想和希望拢在这，一栋一栋的高楼大厦，不知有住多少像我这种的憨子，卡早听人唱台北不是我的家但是我一点拢无感觉，OH!啥物拢不惊 OH!向前走”，词中的“憨子”，本研究认为当时游子凭着傻劲却没有考虑太多，以至于听了鹿港小镇的歌词“台北不是我的家”没有特别的感觉，直到来到了台北后人依然要坚持着大步向前走。 “高楼大厦”则比喻出台北当时的繁华。
--	--	---

表 5 (续)

太平洋 的风	歌手胡德夫同样以浅白、贴近生活的单词来写词。其中歌词“槟榔树叶”、“太平洋的风一直在吹，最早母亲的感觉，最早的一份觉醒”，像是“太平洋的风”、“母亲的感觉”、“槟榔树叶”等词，皆为台东的原住民人民日常能见的景象。原住民为母系社会，母亲在家族有着举足轻重的角色，而槟榔也为原住民的日常食品。综观所述，胡德夫用词浅白易懂，也以当地文化背景为歌词基础，因而呈现原住民文化的独特性。	以歌词“吹落斑斑的帝国旗帜，吹生出我们的槟榔树叶，飘夹着芬芳的玉兰花香，吹进了我们的村庄”，反映出当时政治情况、经济起飞、城市逐渐现代化，当时随着 1980 年代，台湾经济越渐繁荣，台湾各城市越来越现代化，但东部的城市(像是花莲和台东)却没有相对应的发展，而使各城市与台湾东部的贫富差距增大，因此，胡德夫惊觉该对自己的族群原住民有所贡献。	以“太平洋的风一直在吹”，代表对家乡的思念，台湾东部靠海，东部的人民大多以海为生，台湾东部面太平洋，因此胡德夫以太平洋的风为副歌，比喻对家乡的思念。同理“槟榔树叶”、“椰子国度”与“帆船”皆为台湾东部原住民所见的日常景物，借物比喻出对家乡的思念。
-----------	--	--	--

本研究汇总。

本段以北上后的心境和所遇到的人事物来分析三首流行歌。分段梳理潘美辰的《我想有个家》、金门王与李炳辉的《流浪到淡水》及动力火车的《忠孝东路走九遍》的“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”，如下表 6 所述：

表 6 流行歌“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”分析

歌名	表达方式	反映的社会现象	北上后思乡喻体
我想有个家	歌词“我想要有个家，一个不需要华丽的地方，在我疲倦的时候，我会想到它...”“只要心中充满爱就会被关怀”，这两句呈现方式为意境表述和对事物更深层次的描绘，深切表达出“家”是游子疲倦时能被关怀的所在，歌词直白体现出游子想要回家或想要一个家的心声。	歌手潘美辰 16 岁时为了追寻梦想，从花莲到台北租房子半工半读，她一切只能靠自己，于是有所感触写出这首《我想有个家》，本研究以歌手写词的心境为背景做延伸探讨。歌词反映出 1980 年代台湾社会离乡游子的共同心声，以及游子拥有家人在身边的渴望。	本研究认为该首歌以“家”这个字体现出游子想要回熟悉的家乡之感触。

表 6（续）

流浪到 淡水	该首以说故事方式，用浅白贴近生活的台语歌词讲述主角因为要赚钱养家，而独自来到台北，但北上生活却不顺遂，于是来到台北淡水提着吉他和陌生人一起作伴，同时也想起家乡心爱的家人或情人，由“为着生活流浪到淡水，着风琴提着吉他双人牵作伙捍，想起故乡心爱的人，感情用这厚，才知影痴情是第一憨的人”这句体现出来。使用台语字“憨”直白的表示游子纯朴的样子。	到了 1995 年，台北经济持续起飞，造就了景点淡水的兴起，当时游客会到台北淡水游玩。而该首主角以情境方式体现出因为矢志或工作不顺遂，只能流浪到淡水。	整首以“流浪”两字体现出，游子离开家乡的感慨。用台语这句“有缘无缘大家来作伙，烧酒喝一杯乎干啦乎干啦”，用来作伙(普通话意思为“来作伴”)，来表达和离乡的朋友们在一起，“喝烧酒”体现游子因乡愁的情感无所宣泄，只能藉酒消愁。“乎干啦”的意思为“饮尽”。综观所述，流浪到淡水后和异乡的朋友或游子们，因为有缘在异乡相遇、一起陪伴，喝干这杯酒后，希望藉由喝酒来消减对家乡的想念。
-----------	--	--	--

表 6（续）

以说故事的方式，歌词意涵主角北上后失恋的情境，因为失恋而独自在台北的忠孝东路徘徊。这首歌之于其他歌曲，较偏向商业化，而非歌手自己的心境，以失恋的意境，唤起了听众的共鸣。	“哦～忠孝东路走九遍，脚底下踏着曾经你我的点，我从日走到夜，心从灰跳到黑，我多想跳上车子离开伤心的台北。”这句体现了 2001 年，北上的现象还是存在，但流行歌添加更多感情的成分。该首歌体现出北上和失恋的情怀。“我多想跳上车子离开伤心的台北”一句体现出游子因为感情或是失意而想坐上火车远离台北，反映出当时悲伤带点感慨的社会情况。	台北忠孝东路从 1980 年代至今，为台北最繁华的一条街，因此，以忠孝东路代表台北，同时也象征台北的繁荣。以台北的路名“忠孝东路”体现出身处在台北，而忠孝东路从一段到七段全长约 10 公里，如果真的“走九遍”，就要走 90 公里，此句使用夸张法 (Hyperbole) 呈现出因为想念他人或他物而无意识地行走，“九”一词体现出很多次的意涵。
---	---	---

本研究综观所述，不同的年代，作词方式和传达意境皆有所不同。此段将歌曲以年代进行进一步的分析，综述如下：

一、1980 年代：此年代的歌词表现以浅白、贴近生活的单词来写词，而歌词偏向以浓厚的情感贯穿，像是《鹿港小镇》(1982) 的“一块斑驳的木板刻着这么几句话，子子孙孙永保佑，世世代代传香火”、《我想有个家》(1989) 的“只要心中充满爱就会被关怀。”

二、1990 年代：此年代的歌词依然以浅白贴近生活的歌词铺成，但偏向以说故事的意境方式贯穿歌曲，并带些自嘲的幽默。像是《流浪到淡水》(1995) 的“感情用这厚，才知影痴情是第一憨的人”、《向前走》(1990) 里的“自己当作是男主角来扮，云游四海可比是小飞侠”及“朋友笑我爱做白日梦，不管未来如何路是自己在走。”

三、2000 年之后：此年代的北上歌曲的歌词依然以日常所见景物来谱词，

但添加了一些比喻来加深歌词背后隐含的意境。像是《忠孝东路走九遍》（2001）的“哦～忠孝东路走九遍，脚底下踏着曾经你我的点点，我从日走到夜，心从灰跳到黑，我多想跳上车子离开伤心的台北。”及《太平洋的风》（2004）的“吹落斑斑的帝国旗帜，吹生出我们的槟榔树叶，飘夹着芬芳的玉兰花香，吹进了我们的村庄。”

结论

本研究汇总三首北上的“民歌”，皆为歌手本人作词作曲，也广为流传到今日。本研究得出四项结论，于下分别讨论：

（一） 三首民歌的文学以中底层人能懂的用语、以可视化、日常生活用语方式呈现，也以家乡的景物体现借物思乡的情怀。

三首民歌的歌词皆为游子在家乡能看到的景物来贯穿歌词，也同时在歌词上体现出当时北上的盛况和北部的繁荣。同时，三首民歌皆以家乡的景物体现借物思乡情怀，同时用台北的高楼作为对比，凸显当时家乡的纯朴和纯真生活。相对之下，《向前行》歌词中的“高楼大厦”、《鹿港小镇》歌词中的“霓虹灯”、“水泥墙”，借物比喻台北的繁荣；而《太平洋的风》歌词中的“槟榔树叶、椰子国度、帆船”、和《鹿港小镇》的“红砖”、“街道、渔村、妈祖庙”，借物体现出家乡的纯朴生活写照。

本研究总观所述，三首民歌的文学体现方式以中底层人能懂的用语、浅白以“可视化”、日常生活用语方式呈现，和期刊研究（颜缘芳，2016，pp. 43-51）所述“民歌歌词简单易懂，反映人民真挚的生活情感，常常和大自然景物、工作、亲情、信仰相关”一致。此外，民歌的表现方式大多以男性的角度来撰写歌词，本研究三首就有两首歌采用，和研究指出“长距离迁徙以男性与未婚者机率较大”的社会现象一致。（洪嘉瑜 & 银庆贞，2008，pp. 31-66）

（二） 两首台语歌使用“憨”字，直接体现出异乡游子的纯朴

两首台语歌，金门王、李炳辉的《流浪到淡水》和林强的《向前行》文学用字上，皆应用台语“憨”字，像是《流浪到淡水》歌词的“才知影痴情是第一憨的人”和《向前行》歌词的“爱做冥想梦的憨子”，都是使用“憨”，直白的用词体现出表示异乡游子的纯朴。台语歌将本土语言的文字和本土人民的情感做结合，更能唤起台湾人的共鸣。和研究（吴正芬，2009，pp. 1-31）结果台语歌谣中所呈现的“台湾意象”，将心中对土地与人民深厚的情感（意）表现出来（象）一致。

（三） 三首北上的流行歌，用词相对民歌华丽、故事化、夸饰化，歌词不易所有民众理解，可能产生分众的现象，流传度可能较民歌低。

三首北上的流行歌，只有《我想有个家》为歌手本人作词作曲；《忠孝东路走九遍》和《流浪到淡水》的词曲则非演唱者本人所创作。本研究认为这两首偏向商业化，顺应当时的潮流和风气而成词，歌词较少体现出歌手真正的心境。北上的流

行歌，皆以说故事的方式呈现，歌词也较民歌华丽及具有故事性，也存有主角情境，像是《我想有个家》中的歌词用小孩想要有一个可以解忧愁、受到保护的家为背景呈现意境。《流浪到淡水》也是采用故事情境体现于歌词，像是“扞着风琴、提着吉他，双人牵作伙，为着生活流浪到淡水。”

比较特别的是《忠孝东路走九遍》一首，借路名呈现出歌中主角在台北，因想念他人而无意识地行走，其中“九”一词有很多次的意涵。《忠孝东路走九遍》这首歌影响了后期歌手的写词方式，像是 2015 年台湾团体玖壹壹的《再会中港路》，也是体现来自台湾台中的游子到台北的思乡心境，以台中知名的“中港路”为主轴。本研究结果和期刊（颜缘芳，2016，pp.43-51）指出“流行歌的目标听众为年轻人，歌词大多为对爱情的渴望、憧憬，以及对陌生人的单恋或离别的思念等”观点一致。

本研究总观所述，认为三首北上的流行歌，用词相对民歌相对华丽、故事化、夸饰化，然而此写作手法可能导致听众无法完全理解，像是社会底层的民众可能倾向听民歌，因为民歌的浅白用词较能产生共鸣，这点与《流行歌曲与传统民歌之比较》中的研究观点“传统民歌已经有了很长的历史民歌的艺术特点鲜明、语言丰富”一致（南利华，2001，pp.21-23）。民歌深切地反映了当时人民的社会生活；而流行歌的歌词则需要透过想象、联想才能体会流行歌的北上意境，因此，流行歌可能产生分众的情况，导致流传度降低，和期刊（颜缘芳，2016，p. 44）“只有少数流行歌能留存下”结果一致。

(四) 不同的年代，北上概念的作词方式和传达意境皆有所不同。

1980 年代的歌词表现以浅白、贴近生活的单词来写词，而歌词偏向以浓厚的情感贯穿；1990 年代的歌词依然以浅白贴近生活的歌词铺成，但偏向以说故事的意境方式贯穿歌曲，并带些自嘲的幽默；2000 年之后的北上歌曲的歌词依然以日常所见景物来作词，但添加了比喻来加深歌词背后隐含的意境。

本研究汇总了北上意涵的三首民歌、三首流行歌，以三点“表达方式”、“反映的社会现象”、“北上后思乡喻体”来汇总，得出创新的结论，期望这篇论文能给听众或是读者更深层次的意涵参考。在近年台湾教育部大力推广台语教育政策背景下，本研究的台语歌（闽南语）歌词意境分析，或是国语歌词，可以使教师应用于教学，在课上讲述乡愁、思乡、或是北上离家相关情境时参考。

参考文献

- KK BOX. (2020). 全方位娱乐动态入口网站. Retrieved October 15, 2020, from <https://www.kkbox.com/tw/tc/>.
- 台北市文化部. (2020). 金曲奖 (台北市政府). Retrieved November 15, 2020, from 台湾流行音乐数据库 <http://www.pmdb.org.taipei/musicawardlist?uid=4&tid=1&num=25>.
- 张梦瑞. (2014). 中视推出「金曲奖」音乐节目. (编者:佳音广播月刊, 文化部). Retrieved October 12, 2020, from 检自台湾现代声响文化数据库. <https://soundtraces.tw/media-publication/%E4%B8%AD%E8%A6%96%E6%8E%A8%E5%87%BA%E3%80%8C%E9%87%91%E6%9B%B2%E7%8D%8E%E3%80%8D%E9%9F%B3%E6%A8%82%E7%AF%80%E7%9B%AE/>.
- 陈硕文. (2008). 上海三十年代都会文艺中的巴黎情调 (1927-1937). 国立政治大学中文系博士论文.
- 南利华. (2001). 流行歌曲与传统民歌之比较. 中国音乐, 2, 21-23.
- 张钊维. (1992). 谁在那边唱自己的歌:1970 年代台湾现代民歌发展史:1970 年代台湾现代民歌发展史—建制、正当性理述与表现形式的形构. 国立清华大学历史研究所硕士论文.
- 杨弦、台湾 WORD. (2013). 杨弦等人举办「现代中国民歌」演唱会. Retrieved November 15, 2020, from 台湾声响文化数据库. <https://soundtraces.tw/techculture/%E6%A5%8A%E5%BC%A6%E7%AD%89%E4%BA%BA%E8%88%89%E8%BE%A6%E3%80%8C%E7%8F%BE%E4%BB%A3%E4%B8%AD%E5%9C%8B%E6%B0%91%E6%AD%8C%E3%80%8D%E6%BC%94%E5%94%B1%E6%9C%83/>.
- 吴正芬. (2009). 歌唱台湾: 台语创作歌谣所呈现的「台湾意象」. 发表于『走!到民间去!』庶民生活与文化学术研讨会, 1-31.
- 洪嘉瑜、银庆贞. (2008). 台湾人口迁移属性与动机的变化. 东吴经济学报, 31-66. Retrieved November 15, 2020, from <http://cbrd.scu.edu.tw/sites/default/files/RD-02.PDF>.
- 温在弘. (2012). 导读: 探索台湾近六十年人口结构的时空变迁. 台北: 国立台湾大学人口与性别研究中心.

- 郭俐奴. (2015). 金韵奖、民谣风等创作比赛风潮 (编者: 台湾流行音乐维基馆), Retrieved November 10, 2020, from 台湾声响文化数据库
<https://soundtraces.tw/tech-culture/%E9%87%91%E9%9F%BB%E7%8D%8E%E3%80%81%E6%B0%91%E8%A0%E9%A2%A8%E7%AD%89%E5%89%B5%E4%BD%9C%E6%AF%94%E8%B3%BD%E9%A2%A8%E6%BD%AE/>.
- 颜缘芳. (2016). 民歌流行歌曲的释疑与台湾乡土歌曲教学. *美育双月刊*, 211, 43-51.
- Greenwood, M. J. (1985). Human Migration: Theory, Models, and Empirical Studies. *Journal of Regional Science*, 25(4), 521-544.

歌曲文献

- 罗大佑. (1982). 鹿港小镇《之乎者也》. 台湾: 滚石唱片.
- 林强. (1990). 向前走。《向前走》. 台湾: 滚石唱片.
- 胡德夫. (2004). 太平洋的风.《匆匆》. 台湾: 参拾柒度制作有限公司.
- 潘美辰. (1989). 我想有个家.《是你》. 台湾: 蓝与白唱片.
- 动力火车. (2001). 忠孝东路走九遍《郭裕康作词, 郭子作曲》.
- 《忠孝东路走九遍》. 台湾: 华研国际.
- 金门王与李炳辉. (1995). 流浪到淡水《陈明章作词作曲》.《新台湾爱人》.
- 台湾: 魔岩唱片.

ภาคผนวก

แนะนำผู้เขียน

ธนากร พรหมดวง

หน่วยงานสังกัด นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
E-mail Stanakorn.13@gmail.com

ปริญญา เงินพลอย

หน่วยงานสังกัด อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ความสนใจทางวิชาการ ภาษาไทย
E-mail parinya.n@lawasri.tru.ac.th

กรรณิการ์ มีทรัพย์

หน่วยงานสังกัด นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
E-mail Mkannigar@outlook.co.th

อิทธิภาส ทองย้อย

หน่วยงานสังกัด เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง
ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
E-mail eittipass20@gmail.com

อดิศักดิ์ แซ่ฉี

หน่วยงานสังกัด นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแสตมฟอร์ด
ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
E-mail adisak7238@outlook.co.th

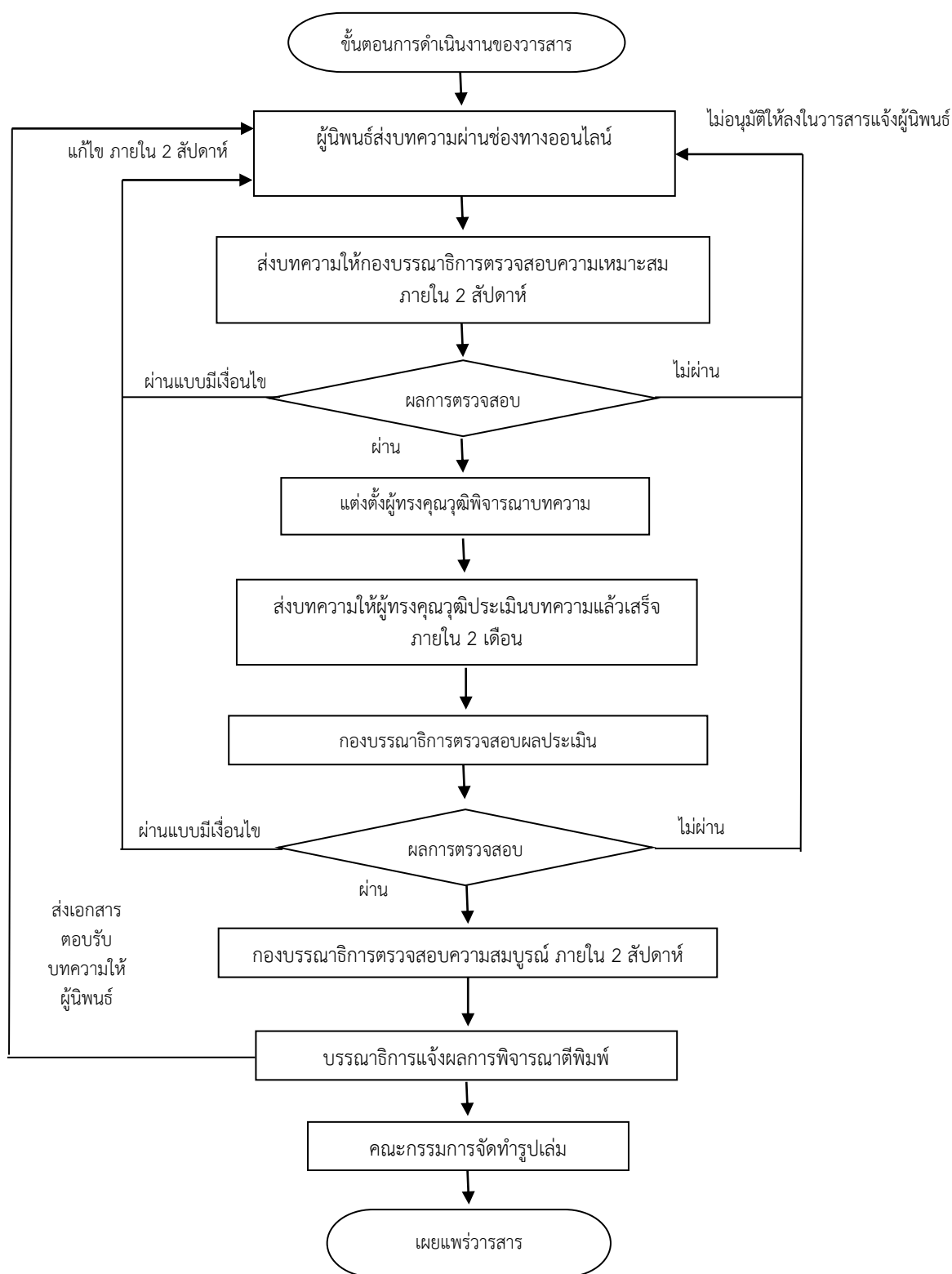
ปาราวดี ผอบแก้ว

หน่วยงานสังกัด กลุ่มสตรีอำเภอโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี
ความสนใจทางวิชาการ รัฐประศาสนศาสตร์
E-mail para.wadee25@gmail.com

Chou I-Wen

หน่วยงานสังกัด Dhurakij Pundit University
ความสนใจทางวิชาการ Chinese language
E-mail i-wen.cho@dpu.ac.th, chou.i@ku.th

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสาร Lawarath Social E-Journal ของภาควิชาสังคมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์บทความ

สถานที่ติดต่อเกี่ยวกับบทความ

Lawarath Social E – Journal

ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถ.นารายณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

โทร. 036-411150

โทรศัพท์มือถือ. 064-332-7383

E-mail: lawarath.sej@yahoo.com

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสาร Lawarath Social E-Journal ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตีพิมพ์บทความประเภทต่างๆ ดังนี้

1.1 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.2 บทความวิชาการ (Academic Article) ที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการ มีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

1.3 บทวิจารณ์ (Review Article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้นิพนธ์

วารสาร Lawarath Social E-Journal ยินดีรับบทความภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่วารสาร Lawarath Social E-Journal สามารถจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาคุณภาพบทความได้

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อหรือข้อมูลของผู้นิพนธ์บทความ และผู้นิพนธ์ไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสาร Lawarath Social E-Journal ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจะต้องส่งการตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้นิพนธ์ควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับกองบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการของสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

การเตรียมบทความ

บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง และมีระยะห่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double Spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอสี่ (A4) พิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษด้านซ้ายกับด้านขวา 1.25 นิ้ว, ด้านบน 1.5 นิ้ว และด้านล่าง 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขกำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความควรมีความยาวประมาณ 8-12 หน้ากระดาษเอสี่ (A4) โดยนับรวมภาพประกอบและตาราง

2. ส่วนบทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อควรมีความยาว 250–300 คำ โดยแยกต่างหากจากเนื้อเรื่อง บทความวิจัยและบทความปริทรรศน์ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งบทคัดย่อควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) สรุป (Conclusion) และคำสำคัญ (Key Words) ซึ่งควรเรียบเรียงตามลำดับและแยกหัวข้อให้ชัดเจน ดังนี้

- วัตถุประสงค์ ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา
- วิธีการศึกษา ควรกล่าวถึงวิธีการค้นคว้าข้อมูล ระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาศึกษา สถิติที่นำมาใช้
- ผลการศึกษา ควรประกอบด้วยผลที่ได้รับจากการค้นคว้า ศึกษา และผลของค่าสถิติ (ในกรณีมีการวิเคราะห์)
- สรุป ควรกล่าวถึงผลสรุปของการค้นคว้าและศึกษา
- คำสำคัญ ควรมีคำสำคัญ 3-6 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

3. ส่วนเนื้อเรื่อง ควรประกอบด้วย

3.1 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนกล่าวนำโดยอาศัยการปริทรรศน์ (Review) ข้อมูลจากรายงานวิจัย ความรู้ และหลักฐานต่างๆ จากหนังสือหรือวารสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา และกล่าวถึงเหตุผลหรือความสำคัญของปัญหาในการศึกษาครั้งนี้ สมมติฐานของการศึกษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้ชัดเจน

3.2 วิธีการศึกษา (Methods) กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา และวิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.3 ผลการศึกษา (Results) เป็นการแสดงผลที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 3.2 ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่องและแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิ ตามความเหมาะสม

3.4 อภิปรายผล (Discussion) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ของผู้เฝ้าพิจารณาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของผู้อื่น เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

3.5 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) การแนะนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

3.6 กิตติกรรมประกาศ (acknowledgements) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่อองค์กร หน่วยงานหรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และหมายเลขของทุนวิจัยในบทความจะมีส่วนนี้หรือไม่ก็ได้

3.7 เอกสารอ้างอิง (References) ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text) เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ซึ่งมีรูปแบบการเขียนอ้างอิงแตกต่างกันตามประเภทของเอกสารหรือแหล่งที่ใช้อ้างอิง ดังนี้

การจัดรูปแบบหน้ากระดาษวารสาร Lawarath Social E-Journal
ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ระยะขอบ บน 1.5”

ตั้งค่าน้ำกระดาษ ขนาด A4 (21×29.7 cm)

ภายนอก 1.25”

ภายใน 1.25”

ล่าง 1”

ชื่อบทความภาษาอังกฤษ

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาอังกฤษ

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาอังกฤษ

อีเมล:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาอังกฤษ)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

ABSTRACT (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ความยาวของบทคัดย่อภาษาอังกฤษ 250 - 300 คำ และต้องตรงกับบทคัดย่อภาษาไทย
(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

Keywords: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้อง
กับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นคำภาษาอังกฤษและต้องตรงกับคำสำคัญในภาษาไทย (ใช้ตัวอักษร
TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ชื่อบทความภาษาไทย

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 20)

ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย

ยศ/ตำแหน่งทางวิชาการ, สาขาวิชา หน่วยงานต้นสังกัดภาษาไทย

อีเมล:

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ได้รับบทความ: ว/ด/ป ปรับปรุงแก้ไข: ว/ด/ป ตอบรับตีพิมพ์: ว/ด/ป (ภาษาไทย)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนาหัวข้อ ขนาดอักษร 14 ส่วนวัน/เดือน/ปี ขนาดอักษร 14)

หมายเหตุ: กรณีบทความเป็นบทความภาษาต่างประเทศภาษาอื่นให้ผู้นิพนธ์ใช้ขนาดและรูปแบบ
ตัวอักษรที่นิยมใช้อย่างเป็นทางการของภาษานั้น ทั้งนี้ต้องให้กองบรรณาธิการเป็นผู้พิจารณาถึงความ
เหมาะสม ถูกต้องในขั้นตอนแรกก่อนส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความต่อไป

บทคัดย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อหาของบทความ ควรมีความยาวของบทคัดย่อภาษาไทย 250-300 คำ โดยให้เขียนเป็นร้อยแก้ว เน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิธีการ ผลการวิจัย และข้อวิจารณ์หรือข้อเสนอแนะอย่างย่อ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

คำสำคัญ: (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ เป็นภาษาไทย ซึ่งตรงกับคำสำคัญในภาษาอังกฤษ เช่น รูปแบบบทความ, ขนาดตัวอักษร, รูปแบบตัวอักษร (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

บทนำ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงความเป็นมาของเรื่องที่วิจัย ความสำคัญของปัญหาที่ทำการศึกษาวิจัย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด และชัดเจน การใช้คำย่อ ต้องมีคำสมบรูณ์ไว้ในครั้งแรกก่อน เนื้อหาของตัวเรื่องควรมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (ควรระบุเป็นข้อๆ) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

1. (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)
- 2.

กรอบแนวคิด/ทฤษฎี (ถ้ามี) (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

เนื้อความ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

วิธีดำเนินการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายขั้นตอนการวิจัยด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย โดยกล่าวถึงแหล่งข้อมูล ดังนี้ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงสิ่งที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัย ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล และการแสดงผลการทดสอบสมมติฐาน และการวิจารณ์ผลการวิจัย ซึ่งการรายงานผลการวิจัยและการวิจารณ์นั้น ควรยึดวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัยเป็นหลัก เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์อย่างไร

บ้างและสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้หรือไม่อย่างไร โดยเสนอหลักฐานข้อมูลอย่างเป็นระเบียบและเข้าใจง่าย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

(กรณีมีตาราง)

ตาราง 1 (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16) เนื้อหาที่เป็นตารางและคำอธิบายสามารถใช้เป็นรูปแบบ 1 คอลัมน์ ได้ตามความเหมาะสม (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

	(n=จำนวน)
หัวข้อ	ขีดเส้น 2 เส้น
	ขีดเส้น 1 เส้น
รวม	ขีดเส้น 1 เส้น
	ขีดเส้น 2 เส้น

(กรณีมีภาพ)

ภาพ 1 ชื่อภาพ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ที่มา: ✓)

อภิปรายผล (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

ควรอธิบายถึงผลที่ได้รับจากการศึกษาหรือวิจัย ว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ควรอ้างถึงทฤษฎี หรือผลการศึกษาของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องประกอบ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

ข้อเสนอแนะ (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

อธิบายถึงการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือข้อเสนอแนะปัญหาที่พบในการวิจัย (ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

เอกสารอ้างอิง

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวหนา ขนาดอักษร 16)

(ดูรูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง)

(ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาดอักษร 16)

***หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสาร Lawarath Social e-Journal

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

321 ถ.นารายณ์มหาราช ต.ทะเลชุบศร อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี 15000

โทรศัพท์ 036-411150 โทรศัพท์มือถือ. 064-3327383

E-mail: lawarath.scj@yahoo.com

รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (Citations in text)

1. ใช้รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาแบบ APA Style (The Publication Manual of the American Psychological Association) การลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา เป็นการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ () แทรกในเนื้อหา ในรูปแบบดังนี้ (เครื่องหมาย √ แสดงถึงการเคาะ 1 ครั้ง เวลาลงรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและรายการเอกสารอ้างอิงไม่ต้องใส่ลงไป)

2. การลงรายการผู้แต่งทั่วไป

- ผู้แต่งที่เป็นคนไทย ใส่ ชื่อ-ชื่อสกุล โดยไม่ต้องใส่คำนำหน้านาม ยศ หรือ ตำแหน่งทางวิชาการ

- ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ใส่เฉพาะนามสกุลและตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,)

ผู้แต่งคนไทย

(ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, หน้าที่ใช้อ้างอิง)

ผู้แต่งชาวต่างชาติ

(นามสกุล, ปีที่พิมพ์, หน้าที่ใช้อ้างอิง)

3. ถ้ามีการกล่าวถึงชื่อผู้แต่งไว้แล้ว ให้ใส่วงเล็บต่อจากชื่อผู้แต่ง โดยในวงเล็บไม่ต้องระบุชื่อผู้แต่ง ซ้ำอีก สำหรับชื่อชาวต่างประเทศให้ใส่นามสกุลของผู้แต่ง โดยสามารถอ้างอิงได้ 2 วิธี คือ ถ้าระบุนามสกุลในเนื้อความให้ระบุปีที่พิมพ์ในวงเล็บ

ลมูล/รัตนกร(2540, หน้าที่ 105)

Watson(1992, p.89)

4. การระบุเลขหน้าของเอกสารภาษาต่างประเทศที่นำมาอ้างอิง

เอกสารหน้าเดียว ให้อักษรย่อ p.

(Jensen, 1991, p.8)

เอกสารมากกว่า 1 หน้า ให้อักษรย่อ pp.

(Jensen, 1991, pp.8-15)

5. ถ้ามีผู้แต่ง 2 คน และไม่เกิน 5 คน ให้ลงชื่อผู้แต่งทั้งหมดตามลำดับรายการที่ปรากฏ คนคนที่ 1-5 ด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และคนรองสุดท้ายกับคนสุดท้าย คั่นด้วยคำว่า “และ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้เครื่องหมาย “&”

(นวลจันทร์ รัตนกร, ฐิติมา วัชรจันทน์, วัชรมารศรี วัชรวิทย์, 2539, หน้า 75)
(William, Kates, & DeVies, 1995, p.61)

6. ถ้ามีผู้แต่ง เกิน 5 คนหรือตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ให้ใส่เฉพาะผู้แต่งคนแรก และตามด้วยคำว่า “และคนอื่นๆ” สำหรับภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษใช้คำว่า “et al.”

(อุบล บุญชู, และคนอื่นๆ, 2539, หน้า 37)
(Heggs, et al., 1999, pp. 4-7)

7. สิ่งพิมพ์ที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ใช้ชื่อเรื่องแทนชื่อผู้แต่ง

(การพัฒนาสุขนิสัย, 2548, หน้า 77)
(Organization Management, 2011, pp.53-54)

8. ข้อความที่นำมาอ้างอิง พบแหล่งที่ใช้อ้างอิงมากกว่า 1 แหล่ง สามารถเขียนไว้ในวงเล็บเดียวกันได้ โดยใช้เครื่องหมาย อัฒภาค (;) คั่นแต่ละงานและเรียงตามลำดับของชื่อผู้แต่ง

(นวลจันทร์ รัตนกร, 2539, หน้า 37; มารศรี วัชรวิทย์, 2552, หน้า 75; เยาวภา โตทรัพย์, 2554, หน้า 2)
(Heggs, 1999, p.7; Kates, & DeVies, 2004, pp.23-26)

9. การอ้างอิงเอกสารจากอินเทอร์เน็ต ใช้คำว่า ย่อหน้า สำหรับข้อมูลภาษาไทย และคำว่า para. สำหรับข้อมูลภาษาอังกฤษ

(ชื่อผู้แต่ง, ปีพิมพ์, ย่อหน้า...)
(สุดแดน วิสุทธิลักษณ์, 2548, ย่อหน้า 3)
(Gorman, 2000, para.3)

การเขียนเอกสารอ้างอิง (บรรณานุกรม)

1. พิมพ์ขีดขอบซ้าย โดยไม่ต้องจัดหน้าแบบกระจายตัวอักษร (เครื่องหมาย "V" แสดงถึงการเว้นระยะ 1 เคาะ ให้ผู้เขียนเคาะเป็น Space bar 1 เคาะ)
 2. หากรายการใดไม่มี ไม่ต้องลงรายละเอียดในบรรณานุกรม ให้ลงรายการถัดมาได้เลย
 3. การลงรายการผู้แต่ง ผู้แต่งอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือสถาบัน
 - บุคคลสามัญชน >> ตัดคำนำหน้านาม นาย, นาง, นางสาว ดร. นายแพทย์ พล.อ. ผศ. รศ.
 - ชาวต่างประเทศ >> เขียนชื่อสกุลขึ้นก่อน คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค ตามด้วยชื่อต้น (First name) และ ชื่อกลาง (ถ้ามี)
 - ผู้มีบรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์หรือสมณศักดิ์ >> กลับเอาบรรดาศักดิ์ไว้หลังชื่อกับนามสกุล คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.)
 - สถาบัน >> ให้บันทึกชื่อสถาบันนั้น ๆ โดยเรียงลำดับจากหน่วยงานใหญ่ไปหาหน่วยงานย่อย คั่นด้วยชื่อหน่วยงานด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)
 4. ผู้แต่งที่มีฐานะเป็น**บรรณาธิการ** ให้ลงชื่อผู้แต่ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) และวงเล็บ อักษรย่อ บก. (ย่อมาจาก บรรณาธิการ) สำหรับหนังสือภาษาไทย หรือ Ed. หรือ Eds. (ย่อมาจาก editor(s)) สำหรับหนังสือภาษาต่างประเทศ

ประวิทย์/สุวนิชย์.ว(บก.).
 เอี่ยมพร/สกุลแก้ว, วและวสุนธรา/ทับทิมแท้.ว(บก.).
 Ford,วGeorge/วS.ว(Ed.).
 Jordan,วRoberts/วJ,ว&วPeter,วTaylor,วA.ว(Eds.).
 5. การลงรายการชื่อหนังสือ
 - ชื่อหนังสือให้พิมพ์ด้วยตัวหนาและไม่ขีดเส้นใต้
 - ชื่อหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศ ให้ขึ้นต้นอักษรตัวแรกของทุกคำด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ และกรณีมีชื่อเรื่องรอง ให้พิมพ์ตามหลังเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (:) โดยพิมพ์ขีดอักษรตัวท้าย เช่น

New Jersey: A Guide to Its Past and Present.
- การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิปัญญาไทยกับการพัฒนาชนบท: กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก**
6. การลงรายการครั้งที่พิมพ์ ให้ลงรายการตั้งแต่การพิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป แล้วใส่ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ (...) แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.)

(พิมพ์ครั้งที่ 2). (พิมพ์ครั้งที่ 3). (พิมพ์ครั้งที่ 4).
 (2nd ed). (3rd ed). (4th ed).

7. หนังสือไม่ปรากฏ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ และปีที่พิมพ์ ใช้อักษรย่อในกรณีต่อไปนี้ ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์

เอกสารภาษาไทยใช้ (ม.ป.ป.) เอกสารภาษาอังกฤษใช้ (n.d.)

ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์

เอกสารภาษาไทยใช้ (ม.ป.ท.) เอกสารภาษาอังกฤษใช้ (n.p.)

ใส่ในตำแหน่งต่าง ๆ

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).ว(ม.ป.ท.):วสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:ว(ม.ป.ท.).

ชื่อผู้แต่ง.ว(ม.ป.ป.).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:วสำนักพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง.ว(ม.ป.ป.).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).ว(ม.ป.ท.).

8. หากไม่สามารถพิมพ์จบได้ภายใน 1 บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่โดยย่อหน้าเข้ามา 7 ตัวอักษร (7 เคาะ)

หัตยา กองจันทิก. (ม.ป.ป.). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สืบค้น มกราคม 27, 2543, จาก
http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product

9. การจัดเรียง ให้เรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้แต่ง โดยเรียงตามอักษร ก-ฮ A-Z และแยกภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศออกจากกัน

10. กรณีที่ผู้แต่งมีชื่อ-สกุลซ้ำกัน ให้เรียงตามปีน้อยไปมาก และในบรรทัดต่อไปให้พิมพ์ชื่อย่อ 7 ครั้ง แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) _____ . และใส่รายละเอียดชื่อเรื่องและอื่นๆ ตามปกติ

รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิง (บรรณานุกรม)

ให้ยึดการใช้รูปแบบตัวหนา ตัวบาง ตามรูปแบบการลงรายการการเขียนเอกสารอ้างอิง

1. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง.ว(ปีที่พิมพ์).วชื่อหนังสือว(ครั้งที่พิมพ์).วสถานที่พิมพ์:วสำนักพิมพ์.

หมายเหตุ:

ชื่อหนังสือ (พิมพ์ครั้งที่). กรณีมีพิมพ์ครั้งที่ในวงเล็บต่อท้าย ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย
มหัพภาค (.)

ชื่อหนังสือ. ต้องใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) กรณีไม่มี (พิมพ์ครั้งที่). ต่อท้าย

บันทึกถึงดวงดาว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

บันทึกถึงดวงดาว. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

สำเนา ขจรศิลป์, บุญเรียง ขจรศิลป์, สมประสงค์ น่วมบุญลือ, สุริยา เสถียรกิจจำไพ, และบุญสม
ธีรวิชัยกุล. (2541). การพัฒนารูปแบบค่ายอาสาพัฒนาของนักศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.

Jones, M. (2002). *Social Psychology of Prejudice*. New Jersey: Prentice Hall.

2. วารสาร

ผู้เขียนบทความ.√(ปีที่พิมพ์,√เดือน).√ชื่อบทความ.√ชื่อวารสาร,√ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่), หน้าที่ตีพิมพ์
√√√√√√ บทความ.

วิกุล แพทย์พาณิชย์. (2545, มีนาคม). ธุรกิจแฟรนไชส์. **เนชั่นสุดสัปดาห์**, 4(8), 8-11.

Bowen, J. (2005, April). FRBR coming soon to your library?. **Library Resources & Technical Services**, 49(3), 175-188.

3. บทความในหนังสือพิมพ์

ชื่อผู้แต่ง.√(ปีที่พิมพ์,√เดือน√วันที่).√ชื่อบทความ.√ชื่อหนังสือพิมพ์,√ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่), หน้าที่
ตีพิมพ์ √√√√√√บทความ.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2544, มีนาคม 23). พม่ากับยาเสพติด. **มติชน**, 20(121), หน้า 6.

ปัญหาขยะในเมืองเชียงใหม่. (2546, 15 สิงหาคม). **ไทยนิวส์**, 12(23), หน้า 8.

Schwartz, J. (1993, September 30). Obesity affects economic, social status. **The Washington Post**, 30(134), p.9.

4. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง.√(ปีที่พิมพ์).√ชื่อวิทยานิพนธ์.√ระดับวิทยานิพนธ์√มหาวิทยาลัยหรือสถาบัน.

หมายเหตุ: ระดับวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ใช้คำว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต หรือ Master's thesis ปริญญาเอกใช้คำว่า วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต หรือ Doctoral Dissertation สำหรับ วิทยานิพนธ์ภาษาต่างประเทศ หลังระดับวิทยานิพนธ์ให้ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) แล้วจึงตามด้วย ชื่อมหาวิทยาลัย

กิ่งแก้ว จันโจอมศึก. (2547). ผลการเรียนรู้เชิงพุทธิพิสัยของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้สื่อ
ประสมประกอบการดำเนินเรื่องผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

McKenna, J. C. (1999). **Sustainable Ethnic Tourism in Northern Thailand**. Master's thesis, University of Alberta.

5. รายงานการวิจัย

ชื่อผู้แต่ง.√ (ปีที่พิมพ์). √ชื่อหนังสือ√ (ครั้งที่พิมพ์). √สถานที่พิมพ์: √สำนักพิมพ์.

สุขุม พรหมเมืองคุณ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่น. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

6. การสัมภาษณ์

6.1 บทสัมภาษณ์โดยตรง

ผู้ให้สัมภาษณ์.√ (ปี,√เดือน√วันที่ที่สัมภาษณ์).√ตำแหน่งหรือที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้.√สัมภาษณ์.

มา มั่งมุล. (2557, กรกฎาคม 11). ผู้ใหญ่บ้าน. สัมภาษณ์.

6.2 บทสัมภาษณ์ที่นำมาตีพิมพ์

ผู้ให้สัมภาษณ์.√ (ปี,√เดือน√วันที่ที่สัมภาษณ์).√ตำแหน่ง√(ถ้ามี).√สัมภาษณ์.√ชื่อวารสาร,√ปีที่(ฉบับที่),√หน้า.

ทฤษฎี ขาวสวนเจริญ. (2557, กรกฎาคม 7). อธิบัติกรมปศุสัตว์. สัมภาษณ์. **ไทยรัฐ**, 50(1254), หน้า 5.

7. สารสนเทศจากเว็บไซต์

ชื่อผู้แต่งหรือชื่อหน่วยงาน.√(ปีที่พิมพ์).√ชื่อเรื่อง.√สืบค้น√เดือน√วัน,ปี,√จาก URL.

หัตยา กองจันทิก. (2552). ฉลากโภชนาการคืออะไร. สืบค้น มกราคม 27, 2553, จาก <http://www.tda.moph.go.th/tda/html/product/food/label.html>.

Chiang Mai University. (n.d.). **Academic Support and Services Units**. Retrieved September 1, 1999, from <http://www.erin.gor.au>

พิธีจันทน์อักษรภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

1. อาจารย์สุธินี วงศ์วัฒนากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. อาจารย์เบญจพร นวลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์วรรณวิษา ปั่นคุ้ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. อาจารย์พิจิตรา เอี่ยมสมัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์วิภาศิริ แจ่มแสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
6. อาจารย์ชนากานต์ บุญแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
7. อาจารย์ Keith Shippen	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
8. อาจารย์ชนิดตา โชติช่วง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
9. อาจารย์สุภาสินี คุ่มไพร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
10. อาจารย์ปริญญา เงินพลอย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทความทุกบทความได้รับการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งข้อความและบทความเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการวารสารและมิใช่ความรับผิดชอบของวารสาร Lawarath Social E-Journal บทความที่ดีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาลงตีพิมพ์วารสารอื่นๆ กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มาให้ถูกต้องครบถ้วน